

Euroopan unionin virallinen lehti

L 215

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

53. vuosikerta
14. elokuuta 2010

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

- ★ Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 25 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat ajoneuvon istuimiin sisältyvien ja muiden päätukien (niskatukien) hyväksyntää 1
- ★ Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 26 – Ajoneuvojen ulkonevien osien hyväksyntää koskevat yhdenmukaiset vaatimukset 27

Hinta: 3 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

II

(Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

Vain alkuperäiset UNECE:n tekstit ovat kansainvälisen julkisoikeuden mukaan sitovia. Tämän säännön asema ja voimaantulopäivä on hyvä tarkastaa UNECE:n asiakirjan TRANS/WP.29/343 viimeisimmästä versiosta. Asiakirja saatavana osoitteessa:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 25 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat ajoneuvon istuimiin sisältyvien ja muiden pääntukien (niskatukien) hyväksyntää

Sisältää kaiken voimassa olevan tekstin seuraaviin asti:

Muutossarja 04 – voimaantulopäivä: 15. tammikuuta 1997

Säännön tarkistuksen 1 oikaisu 2 – voimaantulopäivä: 12. marraskuuta 2008

SISÄLLYS

SÄÄNTÖ

1. Soveltamisala
2. Määritelmät
3. Hyväksynnän hakeminen
4. Merkinnät
5. Hyväksyntä
6. Yleiset vaatimukset
7. Testit
8. Tuotannon vaatimustenmukaisuus
9. Seuraamukset vaatimustenmukaisuudesta poikkeavasta tuotannosta
10. Pääntukityypin muutokset ja hyväksynnän laajentaminen
11. Ohjeet
12. Tuotannon lopettaminen
13. Siirtymäsäännökset
14. Hyväksyntätesteistä vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet

LIITTEET

- Liite 1 – Ilmoitus ajoneuvon istuimeen sisältyvän tai muun pääntuen tyyppin hyväksynnän myöntämisestä, laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta taikka tuotannon lopettamisesta säännön nro 25 nojalla
- Liite 2 – Hyväksyntämerkkien asettelu
- Liite 3 – Menettely moottoriajoneuvojen istumapaikkojen H-pisteen ja istumapaikan todellisen ylävartalokulman määrittämiseksi

Liite 4 – Pääntuen korkeuden ja leveyden määrittäminen

Liite 5 – Testien aikana määritellyt linjat ja tehdyt mittaukset

Liite 6 – Testausmenettely energian vaimennukset tarkastamiseksi

Liite 7 – Pääntuen aukkojen mitan A määrittäminen

1. SOVELTAMISALA

1.1 Tätä sääntöä sovelletaan pääntukiin, jotka vastaavat jotakin jäljempänä 2.2 kohdassa määriteltyä tyyppiä ⁽¹⁾.

1.1.1 Sääntöä ei sovelleta pääntukiin, jotka voidaan asentaa kokoontaitettaviin istuimiin tai sivulle tai taakse suunnattuihin istuimiin.

1.1.2 Sääntöä sovelletaan selkänojiin, jotka on suunniteltu toimimaan myös jäljempänä 2.2 kohdassa määriteltyinä pääntukina.

2. MÄÄRITELMÄT

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

2.1 ”ajoneuvotyyppillä” moottoriajoneuvoja, jotka eivät eroa toisistaan seuraavilta olennaisilta osin:

2.1.1 matkustajatilan muodostavan korin muodot ja sisäiset mitat,

2.1.2 istuimien tyypit ja mitat,

2.1.3 pääntuen kiinnityksen ja ajoneuvon rakenteen olennaisten osien tyyppi ja mitat, jos pääntuki on kiinnitetty suoraan ajoneuvon rakenteeseen;

2.2 ”pääntuella” välinettä, jonka tarkoituksena on rajoittaa täysikasvuisen matkustajan pään liikettä matkustajan kehoon nähden taaksepäin matkustajan kaulanikamien vammautumisvaaran vähentämiseksi onnettomuustilanteessa;

2.2.1 ”kiinteällä pääntuella” pääntukea, joka muodostuu istuimen selkänojan yläosasta. Jäljempänä olevan 2.2.2 ja 2.2.3 kohdan määritelmien mukaiset pääntuet, jotka kuitenkin voidaan irrottaa istuimesta tai ajoneuvon rakenteesta ainoastaan työkalujen avulla tai poistamalla istuimen päällyks kokonaan tai osittain, ovat tämän määritelmän mukaisia;

2.2.2 ”irrotettavalla pääntuella” pääntukea, joka koostuu istuimesta irrotettavasta osasta, joka on suunniteltu asetettavaksi istuimen selkänojan rakenteeseen ja nimenomaisesti pysymään siinä paikallaan;

2.2.3 ”erillisellä pääntuella” pääntukea, joka koostuu osasta, joka on erillinen istuimesta ja suunniteltu asetettavaksi ajoneuvon rakenteeseen ja/tai nimenomaisesti pysymään siinä paikallaan;

2.3 ”istuintyyppillä” istuinluokkaa, johon kuuluvat istuimet eivät eroa toisistaan mitoiltaan, kehykseltään tai pehmusteeltaan, vaikka ne voivat erota pintakäsittelyltään ja väriltään;

2.4 ”pääntukityypillä” pääntukiluokkaa, johon kuuluvat pääntuet eivät eroa toisistaan mitoiltaan, kehykseltään tai pehmusteeltaan, vaikka ne voivat erota pintakäsittelyltään ja väriltään;

⁽¹⁾ Säännön nro 17 vaatimusten mukaisten M₁-luokan ajoneuvojen pääntukien ei tarvitse olla tämän säännön mukaisia.

- 2.5 istuimen "vertailupisteellä" ("H-pisteellä") (ks. tämän säännön liite 3) pistettä, jossa ihmisen vartaloa edustavan nukun jalkojen ja ylävartalon välisen nivelen teoreettinen rotaatioakseli leikkaa ajoneuvon pitkittäistason suhteessa istuimeen;
- 2.6 "vertailulinjalla" sitä suoraa linjaa, joka kulkee painoltaan ja kooltaan keskimääräistä aikuista miestä vastaavan nukun, tai tätä vastaavat ominaisuudet omaavan nukun jalkojen ja lantion välisen sekä niskan ja rintakehän välisen nikaman läpi. Nukessa, joka on esitetty tämän säännön liitteessä 3, vertailulinja istuimen H-pisteen määrittämiseksi on se linja, joka esitetään kyseisessä liitteessä olevan lisäyksen kuvassa.
- 2.7 "pään linjalla" sitä suoraa linjaa, joka kulkee pään massakeskipisteen sekä niskan ja rintakehän välisen nivelen läpi. Kun pää on levossa, pään linja saadaan vertailulinjaa jatkamalla;
- 2.8 "kokoontaitettavalla istuimella" lisäistuinta, joka on tarkoitettu tilapäiseen käyttöön ja joka on tavallisesti pois taitettuna;
- 2.9 "säätöjärjestelmällä" laitetta, jonka avulla istuin tai istuimen osat voidaan säätää matkustajalle sopivaan asentoon.

Tällaisella laitteella voidaan yleensä säätää seuraavia:

- 2.9.1 istuimen asentoa pituussuunnassa,
- 2.9.2 istuimen asentoa pystysuunnassa,
- 2.9.3 istuinkulmaa.
- 2.10 "siirtojärjestelmällä" laitetta, jonka avulla istuinta tai jotakin sen osaa voidaan portaattomasti siirtää tai kiertää kyseisen istuimen taakse pääsyn helpottamiseksi.
3. HYVÄKSYNNÄN HAKEMINEN
- 3.1 Istuimen tai pääntuen kaupanimen tai tavaramerkin haltijan tai tämän valtuutetun edustajan on haettava hyväksyntää.
- 3.2 Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat kolmena kappaleena:
- 3.2.1 yksityiskohtainen kuvaus pääntuesta, erityisesti täytemateriaalin tai -materiaalien luonteen osalta sekä soveltuvin osin pääntuen osalta tyyppihyväksyttävänä olevan istuintyyppin tai -tyyppien tuki- ja kiinnityskappaleiden eritelmät ja sijainti;
- 3.2.2 irrotettavan pääntuen (ks. määritelmä 2.2.2 kohdassa) osalta:
- 3.2.2.1 yksityiskohtainen kuvaus pääntuen osalta tyyppihyväksyttävänä olevasta istuintyyppistä,
- 3.2.2.2 yksityiskohtaiset tiedot ajoneuvotyypistä tai -tyypeistä, joihin 3.2.2.1 kohdassa tarkoitetut istuimet on tarkoitettu asennettavaksi;
- 3.2.3 erillisen pääntuen (ks. määritelmä 2.2.3 kohdassa) osalta:
- 3.2.3.1 yksityiskohtainen kuvaus rakenteesta, johon pääntuki on tarkoitus kiinnittää,
- 3.2.3.2 yksityiskohtaiset tiedot ajoneuvotyypistä, johon pääntuet on tarkoitettu asennettavaksi,

- 3.2.3.3 mittapiirustukset rakenteen ja pääntuen ominaisista osista; piirustuksissa on osoitettava aiottu tyyppihyväksyntänumeron paikka tyyppihyväksyntämerkin ympyrään nähden,
- 3.2.4 mittapiirustukset istuimen ja pääntuen ominaisista osista. Piirustuksista on käytävä ilmi hyväksyntänumerolle tarkoitettu paikka hyväksyntämerkin ympyrään nähden.
- 3.3 Tyyppihyväksyntätesteistä vastaavalle tekniselle tutkimuslaitokselle on toimitettava seuraavat:
- 3.3.1 Jos kyseessä on kiinteä pääntuki (ks. määritelmä 2.2.1 kohdassa), neljä kokonaista istuinta.
- 3.3.2 Jos kyseessä on irrotettava pääntuki (ks. määritelmä 2.2.2 kohdassa):
- 3.3.2.1 kaksi istuinta jokaisesta istuintyyppistä, johon pääntuki asennetaan;
- 3.3.2.2 $4 + 2N$ kappaletta pääntukia, kun N on niiden istuintyyppien lukumäärä, joihin pääntuki asennetaan.
- 3.3.3 Jos kyseessä on erillinen pääntukityyppi (ks. määritelmä 2.2.3 kohdassa), kolme pääntukea ja ajoneuvon rakenteen asianomainen osa tai koko ajoneuvo.
- 3.4 Tyyppihyväksyntätesteistä vastaava tekninen tutkimuslaitos voi vaatia toimitettavaksi
- 3.4.1 tiettyjä osia tai näytekappaleita käytetyistä materiaaleista, ja/tai
- 3.4.2 ajoneuvotyyppin tai -tyypit, joita tarkoitetaan edellä 3.2.2.2 kohdassa.
4. MERKINNÄT
- 4.1 Hyväksyttäväksi toimitetuissa laitteissa on oltava
- 4.1.1 selvästi ja pysyvästi merkittyinä hyväksynnän hakijan kaupp nimi tai tavaramerkki,
- 4.1.2 riittävän suuri tila hyväksyntämerkille; tämä paikka on osoitettava piirustuksissa, joita tarkoitetaan edellä 3.2.3.3 tai 3.2.4 kohdassa.
- 4.2 Jos kyseessä on kiinteä tai irrotettava pääntukityyppi (ks. määritelmät 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa), 4.1.1 ja 4.1.2 kohdassa tarkoitettujen merkinnät voidaan esittää merkinnöissä, jotka sijaitsevat 3.2.4 kohdassa tarkoitettujen piirustusten osoittamassa paikassa.
5. HYVÄKSYNTÄ
- 5.1 Jos tämän säännön mukaisesti hyväksyttäväksi toimitettu pääntukityyppi on jäljempänä olevan 6 ja 7 kohdan mukainen, kyseiselle pääntukityypille myönnetään hyväksyntä.
- 5.2 Jokaiselle hyväksytylle tyyppille annetaan hyväksyntänumero. Hyväksyntänumeron kahdesta ensimmäisestä numerosta (tällä hetkellä 03, mikä vastaa 20. marraskuuta 1989 voimaan tullutta muutossarjaa 03) on käytävä ilmi muutossarja, joka sisältää hyväksynnän myöntämishetkellä viimeisimmät tärkeät sääntöön tehdyt tekniset muutokset. Sama sopimuspuoli ei saa antaa samaa numeroa toisentyypiselle pääntuelle.
- 5.3 Tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille on ilmoitettava tähän sääntöön perustuvasta pääntukityypin hyväksynnän myöntämisestä, laajentamisesta tai epäamisestä tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella lomakkeella.

- 5.4 Jokaiseen 2.2.1, 2.2.2 ja 2.2.3 kohdassa määriteltyyn, myös istuimeen asentamattomaan, päntukeen, joka on hyväksytty tämän säännön perusteella, on kiinnitettävä kansainvälinen hyväksyntämerkki, joka koostuu seuraavista:
- 5.4.1 E-kirjain ja hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero ⁽¹⁾, jotka ovat ympyrän sisällä,
- 5.4.2 hyväksyntänumero sekä
- 5.4.3 istuimen selkänöjan sisältyvän päntuen osalta tämän asetuksen numero, R-kirjain ja viiva, jotka ovat hyväksyntänumeron edessä.
- 5.5 Hyväksyntämerkki on kiinnitettävä edellä 4.1.2 kohdassa tarkoitettuun tilaan.
- 5.6 Hyväksyntämerkin on oltava selvästi luettavissa ja pysyvästi kiinnitetty.
- 5.7 Tämän säännön liitteessä 2 on esimerkkejä tyyppihyväksyntämerkeistä.
6. YLEISET VAATIMUKSET
- 6.1 Päntuki ei saa aiheuttaa ylimääräistä vaaraa ajoneuvon matkustajille. Siinä ei erityisesti saa missään käyttöasennossa olla vaarallisia epätasaisuuksia tai teräviä reunoja, jotka voivat lisätä matkustajien loukkaantumisvaaraa tai vammojen vakavuutta. Niiden päntuen osien, jotka sijaitsevat jäljempänä määritellyllä iskun vastaanottavalla alueella, on kyettävä vaimentamaan energiaa tämän säännön liitteessä 6 esitetyllä tavalla.
- 6.1.1 Iskun vastaanottava alue rajataan sivuilta kahdella pitkittäisellä pystytasolla, yksi kummallakin puolella päntukea 70 mm etäisyydellä kyseisen istuimen keskitasosta.
- 6.1.2 Päntuen iskun vastaanottavan alueen on oltava sellaisen tason yläpuolella, joka on vertailulinjaan R nähden kohtisuorassa ja 635 mm:n etäisyydellä H-pisteestä.
- 6.1.3 Poikkeuksena edellä esitettyihin määräyksiin energian vaimentamista koskevia vaatimuksia ei sovelleta sellaisten istuinten päntukien takapintoihin, joiden takana ei ole istuinta.
- 6.2 Päntuen etu- ja takapintojen osat (lukuun ottamatta sellaisten päntukien takapintojen osia, jotka on suunniteltu asennettavaksi istuimiin, joiden takana ei ole istuinta), jotka sijaitsevat edellä määritellyistä pitkittäisistä pystytasoista ulospäin, on pehmustettava siten, että pään suora kosketus rakenneosien kanssa voidaan estää. Rakenneosien kaarevuussäteen alueilla, joita halkaisijaltaan 165 mm:n pallo voi koskettaa, on oltava vähintään 5 mm.
- Kyseiset osat voidaan myös katsoa hyväksyttäväksi, jos ne läpäisevät tämän säännön liitteessä 6 kuvatun energianvaimennustestin. Jos päntukien ja niiden tukirakenteiden edellä mainitut osat on päällystetty kuin 50 Shore A -asteisella materiaalilla, niitä tässä kohdassa asetettuja vaatimuksia, jotka eivät koske tämän säännön liitteessä 6 mainittua energian vaimentamista, sovelletaan vain jäykkiin osiin.

⁽¹⁾ 1 Saksa, 2 Ranska, 3 Italia, 4 Alankomaat, 5 Ruotsi, 6 Belgia, 7 Unkari, 8 Tšekin tasavalta, 9 Espanja, 10 Jugoslavia, 11 Yhdistynyt kuningaskunta, 12 Itävalta, 13 Luxemburg, 14 Sveitsi, 15 (vapaana), 16 Norja, 17 Suomi, 18 Tanska, 19 Romania, 20 Puola, 21 Portugali, 22 Venäjän federaatio, 23 Kreikka, 24 (vapaana), 25 (vapaana), 26 Slovenia ja 27 Slovakia. Seuraavat numerot annetaan muille maille aikajärjestyksessä sitä mukaa kuin ne ratifioivat moottoriajoneuvojen varusteiden ja osien hyväksymisehtojen yhdenmukaistamista ja hyväksymisien vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen tai liittyvät siihen, ja Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin ilmoittaa näin annetuista numeroista sopimuksen sopimuspuolille.

- 6.3 Pääntuki on kiinnitettävä istuimeen tai tarvittaessa ajoneuvon rakenteeseen siten, ettei pääntuen täytteestä, kiinnityksestä tai istuimen selkänöjasta työnny testin aikana, pään aiheuttaman paineen tuloksena, esiin kovia tai vaarallisia osia.
- 6.4 Pääntuen korkeuden, joka on määritetty jäljempänä 7.2 kohdassa esitetyllä tavalla, on oltava seuraavien vaatimusten mukainen:
- 6.4.1 Pääntuen korkeus on mitattava 7.2 kohdassa esitetyllä tavalla.
- 6.4.2 Jos pääntuen korkeutta ei voida säätää, sen korkeuden on oltava vähintään 800 mm etuistuimien osalta ja vähintään 750 mm muiden istuimien osalta.
- 6.4.3 Jos pääntuen korkeutta voidaan säätää, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- 6.4.3.1 Korkeuden on oltava vähintään 800 mm etuistuimien osalta ja vähintään 750 mm muiden istuimien osalta. Tämä arvo on mitattava asennossa, joka on korkeimman ja alimman mahdollisen säädettävän asennon välillä.
- 6.4.3.2 Korkeus ei missään käyttöasennossa saa olla alle 750 mm.
- 6.4.3.3 Muiden kuin etuistuimien osalta pääntuet voivat olla sellaisia, että ne voidaan siirtää alle 750 mm korkuiseen asentoon, sillä edellytyksellä, että matkustaja voi selvästi tunnistaa, että tällainen asento ei ole pääntuen käyttöasento.
- 6.4.3.4 Etuistuimien osalta pääntuet voivat olla sellaisia, että ne voidaan automaattisesti siirtää alle 750 mm korkuiseen asentoon silloin, kun istuin ei ole käytössä, edellyttäen, että ne palaavat käyttöasentoon automaattisesti, kun istuin on käytössä.
- 6.4.4 Edellä 6.4.2 ja 6.4.3.1 kohdassa mainitut mitat voivat etuistuinten osalta olla alle 800 mm ja muiden istuinten osalta alle 750 mm, jotta pääntuen ja katon sisäpinnan, ikkunoiden tai ajoneuvon rakenteen muun osan väliin jää riittävästi tilaa. Tämä tila voi olla kuitenkin enintään 25 mm. Sellaisten istuimien osalta, joihin on asennettu siirto- ja/tai säätöjärjestelmät, tätä vaatimusta on sovellettava kaikkiin istuimen asentoihin. Lisäksi 6.4.3.2 kohdasta poiketen korkeus ei missään käyttöasennossa saa olla alle 700 mm.
- 6.4.5 Poiketen edellä 6.4.2 ja 6.4.3.1 kohdassa mainituista korkeusvaatimuksista sellaisen pääntuen, joka on suunniteltu käytettäväksi keskimmaisissa takaistuimissa tai -istumapaikoissa, on oltava korkeudeltaan vähintään 700 mm.
- 6.5 Jos pääntuen korkeutta voidaan säätää, on sen osan, johon pää nojaa, oltava vähintään 100 mm korkea 7.2 kohdassa esitetyllä tavalla mitattuna.
- 6.6 Jos pääntuen korkeutta ei voida säätää, ei istuimen selkänöjan ja pääntuen välissä saa olla 60 mm suurempaa rakoa.
- 6.6.1 Jos pääntuen korkeutta voidaan säätää, ei sen ja istuimen selkänöjan yläreunan välissä saa olla 25 mm suurempaa rakoa pääntuen ollessa alimmassa asennossaan.

- 6.6.2 Jos pääntuen korkeutta ei voida säätää, huomioon otettava alue on:
- 6.6.2.1 vertailulinjaan nähden kohtisuorassa olevan, R-pisteestä 540 mm:n päässä olevan tason yläpuolella ja
- 6.6.2.2 kahden sellaisen pystysuoran pitkittäistason välissä, jotka kulkevat 85 mm:n päässä vertailulinjasta sen kummallakin puolen.

Tällä alueella sallitaan yksi tai useampi aukko, jonka etäisyys "a" on aukon muodosta riippumatta yli 60 mm 7.5 kohdassa esitetyllä tavalla mitattuna sillä edellytyksellä, että 7.4.3.6 kohdan vaatimukset täyttyvät 7.4.3.4 kohdan mukaisen ylimääräisen testin jälkeenkin.

- 6.6.3 Jos pääntuen korkeutta voidaan säätää, sallitaan pääntukena toimivan laitteen osalta yksi tai useampi aukko, jonka etäisyys "a" on aukon muodosta riippumatta yli 60 mm 7.5 kohdassa esitetyllä tavalla mitattuna sillä edellytyksellä, että 7.4.3.6 kohdan vaatimukset täyttyvät 7.4.3.4 kohdan mukaisen ylimääräisen testin jälkeenkin.
- 6.7 Pääntuen leveyden on oltava sellainen, että se tukee tarkoituksenmukaisesti tavanomaisessa asennossa istuvan henkilön päätä. Tason, jolla jäljempänä 7.3 kohdassa määritelty leveys mitataan, on ulotuttava vähintään 85 mm pääntuelle tarkoitettun istuimen symmetriatasoon kummallekin puolelle, kun etäisyys on mitattu 7.3 kohdassa säädetyllä tavalla.
- 6.8 Pääntuen ja sen kiinnityspisteen on oltava sellaisia, että pääntuki sallii pään enimmäissiirtymäksi taaksepäin alle 102 mm jäljempänä 7.4 kohdassa säädetyin staattisen menettelyn mukaisesti mitattuna.
- 6.9 Pääntuen ja sen kiinnityspisteen on oltava niin lujia, että ne kestävät vaurioitumatta jäljempänä 7.4.3.7 kohdassa määritellyn kuormituksen.
- 6.10 Jos pääntuki on säädettävä, sen määrätty enimmäiskäyttökorkeus ei saa ylittyä ilman käyttäjän tarkoituksellista toimenpidettä, joka suoritetaan säätötoimintojen lisäksi.

7. TESTIT

- 7.1 Istuimen, johon pääntuki on asennettu, vertailupisteen (H-pisteen) määrittäminen
Tämä piste määritetään tämän säännön liitteessä 3 esitettyjen vaatimusten mukaisesti.
- 7.2 Pääntuen korkeuden määrittäminen
- 7.2.1 Kaikki tietyn istuimen linjat vedetään symmetriatasoon, jonka leikkaus istuimen kanssa määrittää pääntuen ja istuimen selkänöjan ääriiviivat (ks. tämän säännön liite 4, kuva 1).
- 7.2.2 Nukke, joka vastaa keskivertoa täysikasvuista mieshenkilöä, tai nukke, joka on esitetty tämän säännön liitteessä 3, asetetaan tavalliseen asentoon istuimelle. Selkänöja, jos se on kallistettavissa, lukitaan sellaiseen asentoon, joka vastaa mahdollisimman tarkasti nuken kehon vertailulinjan 25 °:n kallistumaa pystyasennosta.
- 7.2.3 Liitteessä 3 kuvatun nuken vertailulinjan projektio piirretään kyseisessä istuimessa 7.2.1 kohdassa määritettyyn tasoon. Pääntuen ylimmän kohdan tangentti S piirretään kohtisuoraan vertailulinjaan nähden.
- 7.2.4 Etäisyys "h" H-pisteestä tangenttiin S on se korkeus, joka on otettava huomioon 6.4 kohdan vaatimusta sovellettaessa.

- 7.3 Pääntuen leveyden määrittäminen (ks. tämän säännön liite 4, kuva 2)
- 7.3.1 Taso S_1 , joka on kohtisuorassa vertailulinjaan nähden ja 65 mm 7.2.3 kohdassa määritetyn tangentti S_n alapuolella, määrittää pääntuen ääriviivan C rajaaman alueen. Tasoon S_1 piirretään suorat linjat, jotka ovat ääriviivan C tangenttien suuntaisia, ja esittävät pystysuorien, istuimen symmetriatasojen $(P$ ja $P')$ ja tason S_1 leikkausta.
- 7.3.2 Pääntuen leveys, joka on otettava huomioon sovellettaessa 6.7 kohdan vaatimusta, on tasojen P ja P' välinen etäisyys L mitattuna tasolla S_1 .
- 7.3.3 Pääntuen leveys on tarvittaessa määritettävä myös tasolla, joka on 635 mm istuimen vertailupisteen yläpuolella, etäisyyden ollessa mitattuna vertailulinjaa pitkin.
- 7.4 Välineen tehokkuuden määrittäminen
- 7.4.1 Pääntuen tehokkuus tarkastetaan jäljempänä esitetyllä staattisella testillä.
- 7.4.2 Testin valmistelu
- 7.4.2.1 Jos pääntukea voidaan säätää, se asetetaan korkeimpaan asentoon.
- 7.4.2.2 Jos on kyse yhdistelmäistuimesta, jonka vähintään kahden istumapaikan tukikehys (mukaan luettuna pääntukien tukikehys) on kokonaan tai osittain sama, testi on suoritettava samanaikaisesti kaikille kyseisille istumapaikoille.
- 7.4.2.3 Jos istuinta tai selkänöjää voidaan säätää suhteessa ajoneuvon rakenteeseen kiinnitettyyn pääntukeen, se on sijoitettava asentoon, jonka tekninen tutkimuslaitos katsoo epäsuotuisimmaksi.
- 7.4.3 Testaus
- 7.4.3.1 Kaikki linjat piirretään kyseisen istuimen pystysuoraan symmetriatasoon (ks. tämän säännön liite 5).
- 7.4.3.2 Vertailulinjan R projektio piirretään 7.4.3.1 kohdassa tarkoitettuun tasoon.
- 7.4.3.3 Poikkeutettu vertailulinja R_1 määritetään kohdistamalla tämän säännön liitteessä 3 tarkoitettujen selkää jäljittelevään osaan alkuvoima, joka aiheuttaa 37,3 daNm momentin taaksepäin H -pisteeseen.
- 7.4.3.4 Halkaisijaltaan 165 mm olevan pallomaisen pään avulla kohdistetaan alkuvoima, joka aiheuttaa 37,3 daNm momentin H -pisteeseen, kohtisuorassa poikkeutettuun vertailulinjaan R_1 65 mm pääntuen yläreunan alapuolella, samalla kun poikkeutettu vertailulinja pidetään poikkeutetussa sijainnissaan R_1 edellä olevan 7.4.3.3 kohdan vaatimusten mukaisesti.
- 7.4.3.4.1 Jos edellä määrättyä voimaa ei aukkojen vuoksi voida kohdistaa 65 mm pääntuen yläreunan alapuolelle, etäisyyttä voidaan lyhentää siten, että voiman akseli kulkee aukkoa lähinnä olevan kehyksen osan keskilinjan kautta.
- 7.4.3.4.2 Edellä 6.6.2 ja 6.6.3 kohdassa kuvatussa tapauksessa testi on toistettava kohdistamalla halkaisijaltaan 165 mm olevaa palloa käyttäen kuhunkin aukkoon voima, joka:

kulkee aukon pienimmän osan painopisteen läpi, vertailulinjan kanssa yhdensuuntaisia poikkaitse linjoja pitkin, ja aiheuttaa 37,3 daNm momentin R -pisteeseen.

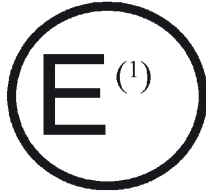
- 7.4.3.5 Määritetään pallomaisen pään tangentti Y, joka on yhdensuuntainen poikkeutetun vertailulinjan R_1 kanssa.
- 7.4.3.6 Tangentin Y ja poikkeutetun vertailulinjan R_1 välinen etäisyys X mitataan. Kun etäisyys X on pienempi kuin 102 mm, katsotaan sen olevan 6.8 kohdan vaatimusten mukainen.
- 7.4.3.7 Ainoastaan silloin, kun 7.4.3.4 kohdassa määritetty voima kohdistetaan enintään 65 mm pääntuen yläreunan alapuolelle, se nostetaan arvoon 89 daN, jollei istuin tai istuimen selkänoja vaurioitu aiemmin.
- 7.5 Pääntuen aukkojen etäisyyden "a" määrittäminen (ks. tämän säännön liite 7)
- 7.5.1 Etäisyys "a" on määritettävä halkaisijaltaan 165 mm olevalla pallolla jokaiselle aukolle ja pääntuen etupintaan nähden.
- 7.5.2 Pallo on asetettava kiinni aukon reunoihin sellaisessa aukkoalueen pisteessä, jossa pallo eniten tunkeutuu aukkoon, ottaen huomioon, että mitään kuormitusta ei kohdisteta.
- 7.5.3 Pallon ja aukon reunojen kahden kosketuspisteen välinen etäisyys on etäisyys "a", joka on otettava huomioon 6.6.2 ja 6.6.3 kohdan säännösten mukaisessa arvioinnissa.
8. TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUS
- 8.1 Jokaisen pääntuen tai istuimen, jolla on liitteen 2 mukainen tyyppihyväksyntänumero, on oltava hyväksytyin pääntukityypin sekä edellä 6 ja 7 kohdassa määrättyjen ehtojen mukainen.
- 8.2 Vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseksi on sarjatuotannossa oleville pääntuille suoritettava riittävä määrä pistokokeita.
- 8.3 Testeissä on käytettävä myytäväksi tarjottuja tai tarjottavia pääntukia.
- 8.4 Pääntuille, jotka on valittu hyväksytyä tyyppiä koskevien vaatimusten täyttymisen varmennusta varten, on tehtävä tämän säännön 7 kohdassa tarkoitettu testi.
9. SEURAAMUKSET VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA POIKKEAVASTA TUOTANNOSTA
- 9.1 Hyväksytyt pääntuet
- Pääntuelle tämän säännön nojalla annettu tyyppihyväksyntä voidaan peruuttaa, jos edellä 5.4 kohdassa tarkoitetuilla ominaisuuksilla varustettu pääntuki ei läpäise pistokokeita tai jos se ei ole hyväksytyin tyyppin mukainen.
- 9.2 Jos tätä sääntöä soveltava sopimuksen sopimuspuoli peruuttaa aiemmin myöntämänsä hyväksynnän, sen on viipymättä ilmoitettava tästä muille tätä sääntöä soveltaville sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.
10. PÄÄNTUKITYYPIN MUUTOKSET JA HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN
- 10.1 Pääntukityyppiin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava hallinnolliselle yksikölle, joka on hyväksynyt kyseisen pääntukityypin. Hallinnollinen yksikkö voi tämän jälkeen
- 10.1.1 katsoa, ettei tehdyillä muutoksilla todennäköisesti ole havaittavaa kielteistä vaikutusta ja että pääntuki joka tapauksessa edelleen täyttää vaatimukset, tai
- 10.1.2 vaatia uuden testausselosteen testien suorittamisesta vastaavalta tekniseltä tutkimuslaitokselta.

- 10.2 Hyväksynnän vahvistus tai epääminen, jossa eritellään muutokset, annetaan tiedoksi edellä olevan 5.3 kohdan mukaisella menettelyllä tätä sääntöä soveltaville sopimuksen sopimuspuolille.
- 10.3 Hyväksynnän laajentamisen myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen on annettava laajentamiselle sarjanumero ja ilmoitettava siitä muille vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille, jotka soveltavat tätä sääntöä, tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.
11. OHJEET
- Valmistajan on toimitettava jokaisen hyväksytyt päätukityypin mukaisen mallin ohessa tiedot niiden istuintyyppien ja istuinten yksityiskohdista ja ominaisuuksista, joille päätuki on hyväksytty. Jos päätuki on säädettävä, säätö- ja/tai vapautustoiminnot on selitettävä selkeästi kyseisessä ilmoituksessa.
12. TUOTANNON LOPETTAMINEN
- Jos hyväksynnän haltija lopettaa kokonaan tämän säännön perusteella hyväksytyt päätuen valmistamisen, hyväksynnän haltijan on ilmoitettava tästä hyväksynnän myöntäneelle viranomaiselle. Ilmoituksen saatuaan viranomaisen on ilmoitettava asiasta muille tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.
13. SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET
- 13.1 Muutossarjan 04 virallisesta voimaantulosta alkaen tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa evätä tähän sääntöön, sellaisena kuin se on muutettuna muutossarjalla 04, perustuvia ECE-hyväksyntöjä.
- 13.2 Kahdenkymmenen neljän kuukauden kuluttua muutossarjan 04 voimaantulopäivästä tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet saavat myöntää ECE-hyväksyntöjä ainoastaan, jos ajoneuvotyyppi täyttää tämän säännön, sellaisena kuin se on muutettuna muutossarjalla 04, vaatimukset.
- 13.3 Neljänkymmenen kahdeksan kuukauden kuluttua muutossarjan 04 voimaantulopäivästä tämän säännön mukaiset aiemmat hyväksynät eivät enää ole voimassa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa ajoneuvotyyppi täyttää tämän säännön, sellaisena kuin se on muutettuna muutossarjalla 04, vaatimukset.
14. HYVÄKSYNTÄTESTEISTÄ VASTAAVIEN TEKNISTEN TUTKIMUSLAITOSTEN SEKÄ HALLINNOLLISTEN YKSIKÖIDEN NIMET JA OSOITTEET
- Tätä sääntöä soveltavien vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolien on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristölle hyväksyntätiestien suorittamisesta vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä niiden hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet, jotka myöntävät hyväksynät ja joille on toimitettava lomakkeet todistukseksi muissa maissa myönnetystä hyväksynnästä taikka hyväksynnän laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta.
-

LIITE 1

TIEDONANTO

(Enimmäiskoko A4 (210 × 297 mm))

Antanut: Viranomaisen nimi:

.....

.....

.....

Aihe: Istuimeen sisältyvien tai muiden pääntukien tyyppiin ⁽²⁾: HYVÄKSYNNÄN MYÖNTÄMINEN
 HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN
 HYVÄKSYNNÄN EPÄÄMINEN
 HYVÄKSYNNÄN PERUUTTAMINEN
 TUOTANNON LOPETAMINEN

säännön N:o 25 mukaisesti

Hyväksyntänumero Extension N:o

1. Kauppanimi tai tavaramerkki
2. Valmistajan nimi
3. Valmistajan mahdollisen edustajan nimi
4. Osoite
5. Toimitettu hyväksyttäväksi
6. Hyväksyntätietojen suorittamisesta vastaava tekninen tutkimuslaitos
7. Pääntuen lyhyt kuvaus ⁽³⁾
8. Niiden istuinten tyyppi ja ominaispiirteet, joihin pääntuki on tarkoitettu asennettavaksi tai joihin se on asennettu
9. Ajoneuvotyytit, joihin pääntuilla varustettaviksi suunnitellut istuimet on tarkoitettu
10. Teknisen tutkimuslaitoksen antaman selosteen päiväys
11. Teknisen tutkimuslaitoksen antaman selosteen numero
12. Hyväksyntä myönnetty/eväty/laajennettu/peruutettu ⁽²⁾
13. Paikka
14. Päiväys
15. Allekirjoitus
16. Tämän ilmoituksen liitteenä on luettelo hyväksynnän myöntäneen viranomaisen arkistoinista ja pyynnöstä saatavissa olevista asiakirjoista.

⁽¹⁾ Hyväksynnän myöntäneen/laajentaneen/evänneen/peruuttaneen maan tunnusnumero (ks. hyväksyntää koskevat säännökset tässä säännössä).

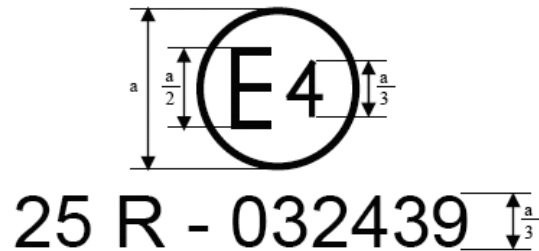
⁽²⁾ Tarpeeton yliviivataan.

⁽³⁾ Kiinteän tai irrotettavan pääntuen osalta (ks. määritelmät tämän säännön 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa) tätä kohtaa ei tarvitse täyttää, jos kaikki tarvittavat ominaispiirteet ja yksityiskohdat on ilmoitettu 8 kohdassa.

LIITE 2

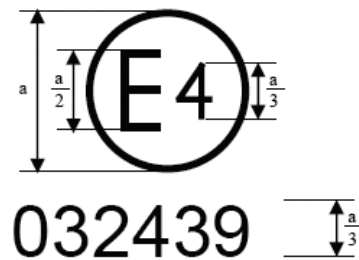
HYVÄKSYNTÄMERKKIEN JÄRJESTELYT (*)

Kiinteän tai irrotettavan päntuen (ks. määritelmät tämän säännön 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa) hyväksyntämerkki.

Edellä oleva hyväksyntämerkki osoittaa vähintään yhteen kiinteään tai irrotettavaan päntukeen kiinnitettynä, että kyseinen päntukityyppi on hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön nro 25 nojalla hyväksyntänumerolla 032439. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä numeroa ilmaisevat, että hyväksyntä on myönnetty säännön nro 25 muutossarjan 03 vaatimusten mukaisesti.

Erillisen päntuen hyväksyntämerkki (ks. määritelmä tämän säännön 2.2.3 kohdassa).

Edellä oleva hyväksyntämerkki osoittaa päntukeen kiinnitettynä, että kyseinen päntuki on hyväksytty ja että se on erillinen päntuki; se on hyväksytty Alankomaissa (E4) hyväksyntänumerolla 032439. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä numeroa ilmaisevat, että hyväksyntä on myönnetty säännön nro 25 muutossarjan 03 vaatimusten mukaisesti.

(*) Hyväksyntänumero on sijoitettava ympyrän lähelle ja joko E-kirjaimen ylä- tai alapuolelle taikka sen vasemmalle tai oikealle puolelle.

LIITE 3

Menettely moottoriajoneuvojen istumapaikkojen H-pisteen ja istumapaikan todellisen ylävartalokulman määrittämiseksi

1. TARKOITUS

Tässä liitteessä esitettyä menettelyä käytetään moottoriajoneuvon yhden tai useamman istumapaikan H-pisteen sijainnin ja todellisen ylävartalokulman määrittämiseen sekä mitattujen tietojen ja ajoneuvon valmistajan ilmoittamien suunnittelutietojen välisen suhteen todentamiseen ⁽¹⁾.

2. MÄÄRITELMÄT

Tässä liitteessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

2.1 "Vertailutiedoilla" tarkoitetaan yhtä tai useampaa istumapaikan seuraavista ominaisuuksista:

2.1.1 H-pistettä ja R-pistettä sekä niiden välistä suhdetta;

2.1.2 todellista ylävartalokulmaa ja suunniteltua ylävartalokulmaa sekä niiden välistä suhdetta.

2.2 "Kolmiulotteisella H-pisteen määrittäslaitteella" tarkoitetaan laitetta, jolla määritetään H-pisteet ja todelliset ylävartalokulmat. Laitte kuvallaan tämän liitteen lisäyksessä 1.

2.3 "H-pisteellä" tarkoitetaan ajoneuvon istuimelle 4 kohdan mukaisesti asennetun kolmiulotteisen H-pisteen määrittäslaitteen rintaosan ja reiden välistä rotaatiopistettä. H-piste sijaitsee laitteen keskiviivan keskikohdassa, H-pisteen määrittäslaitteen molemmiin puoliin sijaitsevien H-pisteen kohdistusmerkkien välissä. H-piste vastaa teoriassa R-pistettä (toleranssit määritellään jäljempänä 3.2.2 kohdassa). Kun H-piste on määritetty 4 kohdassa kuvatun menetelmän mukaisesti, se katsotaan istuinrakenteeseen nähden kiinteäksi ja sen mukana liikkuvaksi, kun istuinta säädetään.

2.4 "R-pisteellä" tai "istuimen vertailupisteellä" tarkoitetaan ajoneuvon valmistajan kullekin istumapaikalle määrittelemää suunnittelupistettä, joka määritetään kolmiulotteisen viitejärjestelmän mukaisesti.

2.5 "Ylävartalolinjalla" tarkoitetaan H-pisteen määrittäslaitteen tangon keskilinjaa, kun anturi on takimmaisessa mahdollisessa asennossa.

2.6 "Todellisella ylävartalokulmalla" tarkoitetaan H-pisteen kautta kulkevan pystyviivan ja ylävartalolinjan välistä kulmaa, joka määritetään H-pisteen määrittäslaitteessa olevan selkäkulmaa osoittavan asteikon avulla. Todellinen ylävartalokulma vastaa teoriassa suunniteltua ylävartalokulmaa (toleranssit määritellään jäljempänä 3.2.2 kohdassa).

2.7 "Suunnitellulla ylävartalokulmalla" tarkoitetaan R-pisteen kautta kulkevan pystyviivan ja ylävartalolinjan välistä kulmaa asennossa, joka vastaa ajoneuvon valmistajan määrittelemää istuimen selkänöjan suunniteltua asentoa.

2.8 "Matkustajan keskitasolla" (C/LO) tarkoitetaan kolmiulotteisen H-pisteen määrittäslaitteen keskitasoa sijoitettuna kuhunkin ennalta määriteltyyn istumapaikkaan. Sitä edustaa H-pisteen koordinaatti Y-akselilla. Yksittäisten istuimien keskitaso on samassa kohdassa kuin matkustajan keskitaso. Muiden istuimien osalta matkustajan keskitason määrittelee valmistaja.

2.9 "Kolmiulotteisella viitejärjestelmällä" tarkoitetaan järjestelmää, joka on kuvattu tämän liitteen lisäyksessä 2.

2.10 "Vertailumerkeillä" tarkoitetaan ajoneuvon korissa olevia valmistajan määrittelemiä fyysisiä kohtia (reikiä, pintoja, merkkejä tai painumia).

2.11 "Ajoneuvon mittausasennolla" tarkoitetaan ajoneuvon asentoa, jota määritettäessä käytetään perusmerkkien sijaintia kolmiulotteisessa vertailujärjestelmässä.

⁽¹⁾ Kaikkien muiden istumapaikkojen kuin etuistuimien osalta, joissa H-pistettä ei voida määrittellä H-pisteen määrittäslaitteen tai siihen liittyvien menetelmien avulla, toimivaltainen viranomainen voi halutessaan käyttää valmistajan ilmoittamaa R-pistettä viitearvona.

3. VAATIMUKSET
- 3.1 Tietojen esittämistapa
- Jokaisen istumapaikan osalta, joita koskevat vertailutiedot ovat tarpeen tämän säännön vaatimusten noudattamisen osoittamiseksi, on esitettävä kaikki seuraavat tai niistä asianmukaisesti valitut tiedot muodossa, joka on määritely tämän liitteen lisäyksessä 3:
- 3.1.1 R-pisteen koordinaatit kolmiulotteisessa viitejärjestelmässä,
- 3.1.2 suunniteltu ylävartalokulma,
- 3.1.3 kaikki tiedot, jotka tarvitaan istuimen säätämiseksi (jos se on säädettävä) jäljempänä 4.3 kohdassa määriteltyyn mittausasentoon.
- 3.2 Mitattujen tietojen ja suunniteltujen eritelmien suhde
- 3.2.1 Jäljempänä 4 kohdassa kuvatulla tavalla määritettyjä H-pisteen koordinaatteja ja todellisen ylävartalokulman arvoa verrataan vastaavasti R-pisteen koordinaatteihin ja suunnitellun ylävartalokulman arvoon, jotka ajoneuvon valmistaja on ilmoittanut.
- 3.2.2 R-pisteen ja H-pisteen suhteellisia sijainteja sekä suunnitellun ylävartalokulman ja todellisen ylävartalokulman välistä suhdetta pidetään kyseisen istuimen osalta hyväksyttävänä, jos H-piste on määriteltyjen koordinaattien mukaan sellaisen neliön sisällä, jonka pysty- ja vaakasuoran sivun pituus on 50 mm ja jonka lävistäjät leikkaavat R-pisteessä, ja jos todellinen ylävartalokulma vastaa 5 asteen tarkkuudella suunniteltua ylävartalokulmaa.
- 3.2.3 Jos nämä ehdot täyttyvät, R-pistettä ja suunniteltua ylävartalokulmaa käytetään tämän säännön vaatimusten noudattamisen osoittamiseen.
- 3.2.4 Jos H-piste tai todellinen ylävartalokulma ei täytä 3.2.2 kohdan vaatimuksia, H-piste ja todellinen ylävartalokulma määritetään vielä kahdesti (yhteensä kolmesti). Jos näistä kolmesta mittaustoimenpiteestä kahden tulokset täyttävät vaatimukset, sovelletaan edellä 3.2.3 kohdan ehtoja.
- 3.2.5 Jos vähintään kahden edellä 3.2.4 kohdassa kuvatun mittaustoimenpiteen tulokset eivät täytä edellä 3.2.2 kohdan vaatimuksia tai jos todentamista ei voida suorittaa, koska ajoneuvon valmistaja ei ole toimittanut R-pisteen sijaintia tai suunniteltua ylävartalokulmaa koskevia tietoja, käytetään kolmen mitatun pisteen keskipistettä tai kolmen mitatun kulman keskiarvoa; nämä tiedot katsotaan soveltuviksi kaikkiin tapauksiin, joissa tässä säännössä viitataan R-pisteeseen tai suunniteltuun ylävartalokulmaan.
4. MENETTELY H-PISTEEN JA TODELLISEN YLÄVARTALOKULMAN MÄÄRITTÄMISEKSI
- 4.1 Ajoneuvon lämpötila on vakautettava arvoon 20 ± 10 °C valmistajan valinnan mukaan sen varmistamiseksi, että istuinmateriaali saavuttaa huoneenlämmön. Jos tarkastettavalla istuimella ei ole ennen istuttu, 70–80 kg:n painoisen henkilön tai laitteen on istuttava sillä kahdesti minuutin ajan, jotta istumatyynty ja selkänöja saavat joustavuutta. Valmistajan pyynnöstä kaikki istuinrasennelmat pidetään lepotilassa vähintään 30 minuuttia ennen kolmiulotteisen H-pisteen määrittäslaitteen asettamista paikalleen.
- 4.2 Ajoneuvon on oltava edellä olevassa 2.11 kohdassa määritellyssä mittausasennossa.
- 4.3 Jos istuin on säädettävä, se säädetään ensin takimmaiseen tavanomaiseen ajo- tai matkustusasentoon, jonka ajoneuvon valmistaja on ilmoittanut, ottaen huomioon vain istuimen pituussuuntainen säätö mutta käyttämättä istuimen liikkumavaraa, jonka tarkoituksena on muu kuin tavanomaisen ajo- tai matkustusasennon saavuttaminen. Jos käytettävissä on muita istuimen säätömahdollisuuksia (pystysuora, kulmittainen, selkänöjan jne. säätö), säädöt asetetaan ajoneuvon valmistajan määrittelemään asentoon. Jousitettujen istuimien korkeussäätö asetetaan kiinteästi valmistajan määrittelemään tavanomaiseen ajoasentoon.
- 4.4 Se istumapaikan alue, jota H-pisteen määrittäslaitte koskettaa, on peitettävä riittävän suurella musliinipuuvillakan-kaalla, jossa on asianmukainen kudus. Sopiva kangas on sileä puuvillakangas, jossa on $18,9$ säiettä/cm² ja joka painaa $0,228$ kg/m², tai kudottu kangas tai kuitukankangas, jolla on vastaavat ominaisuudet.
- Jos testi suoritetaan ajoneuvon ulkopuolella olevalle istuimelle, lattialla, jolla istuin sijaitsee, on oltava samat perusominaisuudet ⁽¹⁾ kuin sen ajoneuvon lattialla, jossa istuin on tarkoitettu käytettäväksi.

⁽¹⁾ Kaltevuuskulma, korkeusero istuimen kiinnityskohdissa, pinnanmuoto jne.

- 4.5 H-pisteen määrittelylaitteen istuinosa ja ylävartaloasennelma sijoitetaan niin, että matkustajan keskitaso on yhtenevä määrittelylaitteen keskitason kanssa. Valmistajan pyynnöstä H-pisteen määrittelylaitetta voidaan siirtää matkustajan keskitasoon nähden sisemmäksi, jos laite on niin paljon ulompana, että istuimen reuna ei mahdollista sen asettamista vaakatasoon.
- 4.6 Jalkaterä- ja sääriasennelmat kiinnitetään istuinkaukaloasennelmaan joko yksitellen tai käyttäen T-tankoa. H-pisteen kohdistusmerkkien kautta kulkevan linjan on oltava yhdensuuntainen alustan kanssa ja kohtisuorassa istuimen pituussuuntaiseen keskitasoon nähden.
- 4.7 Kolmiulotteisen H-pisteen määrittelylaitteen jalkaterien ja säärien asennot säädetään seuraavasti:
- 4.7.1 Ennalta määritellyt istumapaikat: kuljettaja ja ulomman etuistuimen matkustaja
- 4.7.1.1 Molempia jalkaterä- ja sääriasennelmaa siirretään eteenpäin siten, että jalkaterät asettuvat luonnollisiin asentoihinsa lattialla, tarvittaessa polkimien väliin. Jos mahdollista, vasen jalka sijoitetaan suunnilleen yhtä kauas vasemmalle H-pisteen määrittelylaitteen keskitasosta kuin oikea jalka on siitä oikealle. Laitteen poikittaisuuntaisen asennon tarkistamisessa käytettävä vesivaaka asetetaan vaakasuoraan säätämällä tarvittaessa istuinkaukaloa tai siirtämällä sääri- ja jalkateräasennelmaa taaksepäin. H-pisteen kohdistusmerkkien kautta kulkeva linja on pidettävä kohtisuorassa istuimen pituussuuntaiseen keskitasoon nähden.
- 4.7.1.2 Jos vasenta säärtä ei voida pitää samansuuntaisena oikean säären kanssa ja eikä rakenne pysty tukemaan vasenta jalkaterää, vasenta jalkaterää siirretään, kunnes se on tuettu. H-pisteen kohdistusmerkkien linjaus ei saa muuttua.
- 4.7.2 Ennalta määritellyt istuinpaikat: uloimmat takaistumapaikat
- Takaistuumien tai apuistuumien osalta sääret asetetaan valmistajan määrittelemään asentoon. Jos jalkaterät lepäivät tällöin lattialla eri tasoilla olevissa kohdissa, vertailukohtana käytetään sitä jalkaa, joka koskettaa ensiksi etuistuinta, ja toinen jalka asetetaan niin, että laitteen istuimen sivuttaissuuntauksen osoittava vesivaaka asettuu vaakasuoraan.
- 4.7.3 Muut ennalta määrätyt istumapaikat:
- Edellä 4.7.1 kohdassa kuvattua yleistä menettelyä noudatetaan muuten paitsi jalkaterien osalta, jotka asetetaan ajoneuvon valmistajan määrittelemään asentoon.
- 4.8 Säärimassoja ja reisimassoja käyttäen kolmiulotteinen H-pisteen määrittelylaite asetetaan vaakatasoon.
- 4.9 Selkäuukaloa kallistetaan eteenpäin etupysäyttimeen saakka ja H-pisteen määrittelylaite vedetään irti istuimen selkänöjasta T-tangon avulla. Laite asetetaan uudelleen istuimelle käyttäen jotain seuraavista menetelmistä:
- 4.9.1 Jos H-pisteen määrittelylaite pyrkii liukumaan taakse, käytetään seuraavaa menettelyä: Laitteen annetaan liukua taaksepäin kunnes T-tangon eteenpäin kohdistuvaa vaakasuoraa ja pidättävää kuormaa ei enää tarvita, eli kunnes istuinkaukalo koskettaa istuimen selkänöjaa. Tarvittaessa sääriosan asentoa korjataan.
- 4.9.2 Jos H-pisteen määrittelylaite ei pyri liukumaan taaksepäin, käytetään seuraavaa menettelyä: Laitetta liu'utetaan taaksepäin kohdistamalla T-tankoon vaakasuora taaksepäin suuntautuva kuorma kunnes istuinkaukalo koskettaa istuimen selkänöjaa (ks. tämän liitteen lisäyksen 1 kuva 2).
- 4.10 H-pisteen määrittelylaitteen selkä- ja istuinkaukaloasennelmaan kohdistetaan 100 ± 10 N:n kuorma lantiokulman osoittavan asteikon ja T-tangon kotelon taitekohdassa. Kuorman vaikutussuunta pidetään samansuuntaisena kuin edellä mainitun taitekohdan ja juuri reisitangon kehyksen yläpuolella sijaitsevan pisteen kautta kulkeva linja (ks. tämän liitteen lisäyksen 1 kuva 2). Sitten selkäuukalo siirretään varovasti takaisin istuimen selkänöjaa vasten. Menettelyn jatkuessa on varottava, ettei H-pisteen määrittelylaite pääse liukumaan eteenpäin.
- 4.11 Oikea ja vasen lantiopaino asetetaan paikalleen ja sen jälkeen vuorotellen kahdeksan ylävartalopainoa. H-pisteen määrittelylaitteen on pysyttävä vaakasuorassa.
- 4.12 Selkäuukaloa kallistetaan eteenpäin istuimen selkänöjan jännityksen vapauttamiseksi. H-pisteen määrittelylaitetta keinutetaan sivusuunnassa 10 asteen kaareissa (5 astetta kumpaankin suuntaan pystysuorasta keskitasosta) kolme keinutuskierrosta, jotta laitteen ja istuimen välille mahdollisesti muodostunut kitka vapautuu.

Keinutuksen aikana H-pisteen määrittelylaitteen T-tanko saattaa pyrkiä poikkeamaan määritellystä vaaka- ja pystylinjauksestaan. Tästä syystä T-tankoa on pidettävä paikallaan kohdistamalla siihen tarvittava sivuttaiskuorma keinutusliikkeen aikana. T-tankoa pidettäessä ja H-pisteen määrittelylaitetta keinutettaessa on varmistettava huolellisesti, että tahattomia ulkoisia kuormia ei kohdistu pystysuoraan eikä eteen- tai taaksepäin.

H-pisteen määrittämissä jalkaterien liikettä ei saa estää eikä niitä saa kiinnittää paikoilleen tämän vaiheen aikana. Jos jalkojen asento muuttuu, niiden olisi annettava toistaiseksi jäädä kyseiseen asentoon.

Selkäkaukalo palautetaan varovasti istuimen selkänojaa vasten ja tarkistetaan, että kumpikin vesivaaka on nolla-asennossa. Jos jalkaterät ovat liikkuneet H-pisteen määrittämissä keinutuksen aikana, niiden asentoa on korjattava seuraavasti:

Kumpikin jalkaterä nostetaan vuorotellen irti lattiasta mahdollisimman vähän mutta riittävästi, niin että jalkaterät eivät enää liiku. Nostamisen aikana jalkaterien on annettava kiertyä vapaasti, eikä niihin saa kohdistaa eteenpäin tai sivulle suuntautuvia kuormia. Kun kumpikin jalka lasketaan jälleen alas, kantapäähän on kosketettava sitä varten tarkoitettua rakennetta.

Tarkistetaan, että sivuttaissuuntainen vesivaaka on nolla-asennossa. Selkäkaukalon yläosaan kohdistetaan tarvittaessa riittävä sivuttaiskuorma, jonka vaikutuksesta H-pisteen määrittämissä istuinkaukalo asetettu vaakasuoraan.

4.13 T-tangosta pidetään kiinni, jotta H-pisteen määrittämissä laite ei liukuisi eteenpäin istuinpehmusteella, ja menetellään seuraavasti:

a) selkäkaukalo palautetaan istuimen selkänojaa vasten;

b) vuorotellen kohdistetaan ja vapautetaan vaakasuora taaksepäin suuntautuva kuorma, jonka suuruus on enintään 25 N, selkänojan kulman tankoon suunnilleen ylävartalon painojen keskikohdan korkeudella, kunnes lonkkakulman mittauslaite osoittaa, että vakaa asento on saavutettu kuorman vapauttamisen jälkeen. On huolellisesti varmistettava, että H-pisteen määrittämissä laitteeseen ei kohdisteta ulkoisia alaspäin tai sivuille suuntautuvia kuormia. Jos laitteen suoruuden uusi säätö on vielä tarpeen, selkäkaukaloa kierretään eteenpäin, suoruus säädetään ja 4.12 kohdassa kuvailtu menettely toistetaan.

4.14 Tehdään kaikki mittaukset:

4.14.1 H-pisteen koordinaatit määritetään kolmiulotteisen viitejärjestelmän mukaisesti.

4.14.2 Todellinen ylävartalokulma todetaan H-pisteen määrittämissä laitteiden selkäkulman asteikolta, kun anturi on takimmaisessa mahdollisessa asennossa.

4.15 Jos H-pisteen määrittämissä laitteiden asennus halutaan suorittaa uudelleen, istuinrasian tulisi pysyä lepotilassa vähintään 30 minuuttia ennen uutta asennusta. Laitetta ei pitäisi jättää kuormittettuna istuinrasian päälle pitemmäksi aikaa kuin testin suorittaminen vaatii.

4.16 Jos samalla rivillä sijaitsevia istuimia voidaan pitää samanlaisina (penkki-istuin, identtiset istuimet jne.), kullekin istuinriville määritetään vain yksi H-piste ja yksi todellinen ylävartalokulma, kun tämän liitteen lisäyksessä 1 kuvattu kolmiulotteinen H-pisteen määrittämissä laite on asetettuna koko riviä edustavaksi katsotulle istumapaikalle. Tämän paikan on oltava

4.16.1 eturivissä kuljettajan istuin,

4.16.2 takarivissä tai -riveissä uloimpana sijaitseva istumapaikka.

Lisäys 1

H-pisteen kolmiulotteisen määrittäslaitteen kuvaus (*)

(3-D H machine)

1. Selkä- ja istuinkaukalot

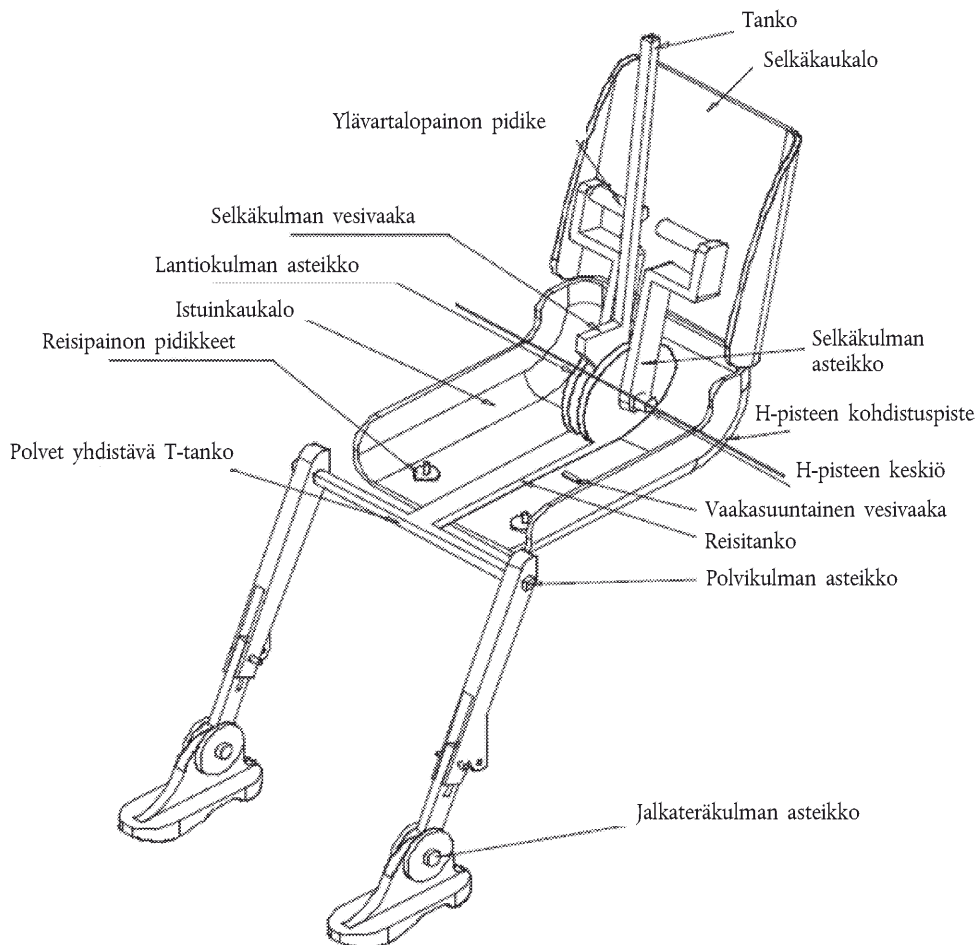
Selkä- ja istuinkaukalot valmistetaan lujitemuovista ja metallista. Ne jäljittelevät ihmisen ylävartaloa ja lantiota, ja ne on mekaanisesti liitetty toisiinsa H-pisteessä. H-pisteen kohdalle sarakoituu anturiin on kiinnitetty kulma-asteikko todellisen ylävartalokulman mittaamiseksi. Istuinkaukaloon kiinnitetyllä säädettävällä reisitangolla määritetään reiden keskiviiva, ja se toimii lantiokulman mittauksessa peruslinjana.

2. Vartalon ja jalan osat

Sääriosat on kytketty istuinkaukaloon polvet yhdistävästä T-tangosta, joka on säädettävän reisitangon sivuttaissuuntainen jatke. Sääriosiin on asennettu kulmanmittausasteikot polvikulmien mittaamiseksi. Kenkä- ja jalkateräasennelmat kalibroidaan jalkaterän kulman mittaamiseksi. Laitteen suuntaamiseen tilassa käytetään kahta vesivaakaa. Vartalo-osan painot sijoitetaan painopisteisiin niin, että painon jakautuminen istuimella vastaa 76-kiloisen miehen painoa. Kolmiulotteisen H-pisteen määrittäslaitteen kaikkien nivelten vapaa liikkuvuus ilman havaittavaa kitkaa tarkistetaan.

H-pisteen määrittäslaitte vastaa ISO-standardissa 6549-1980 kuvattua laitetta.

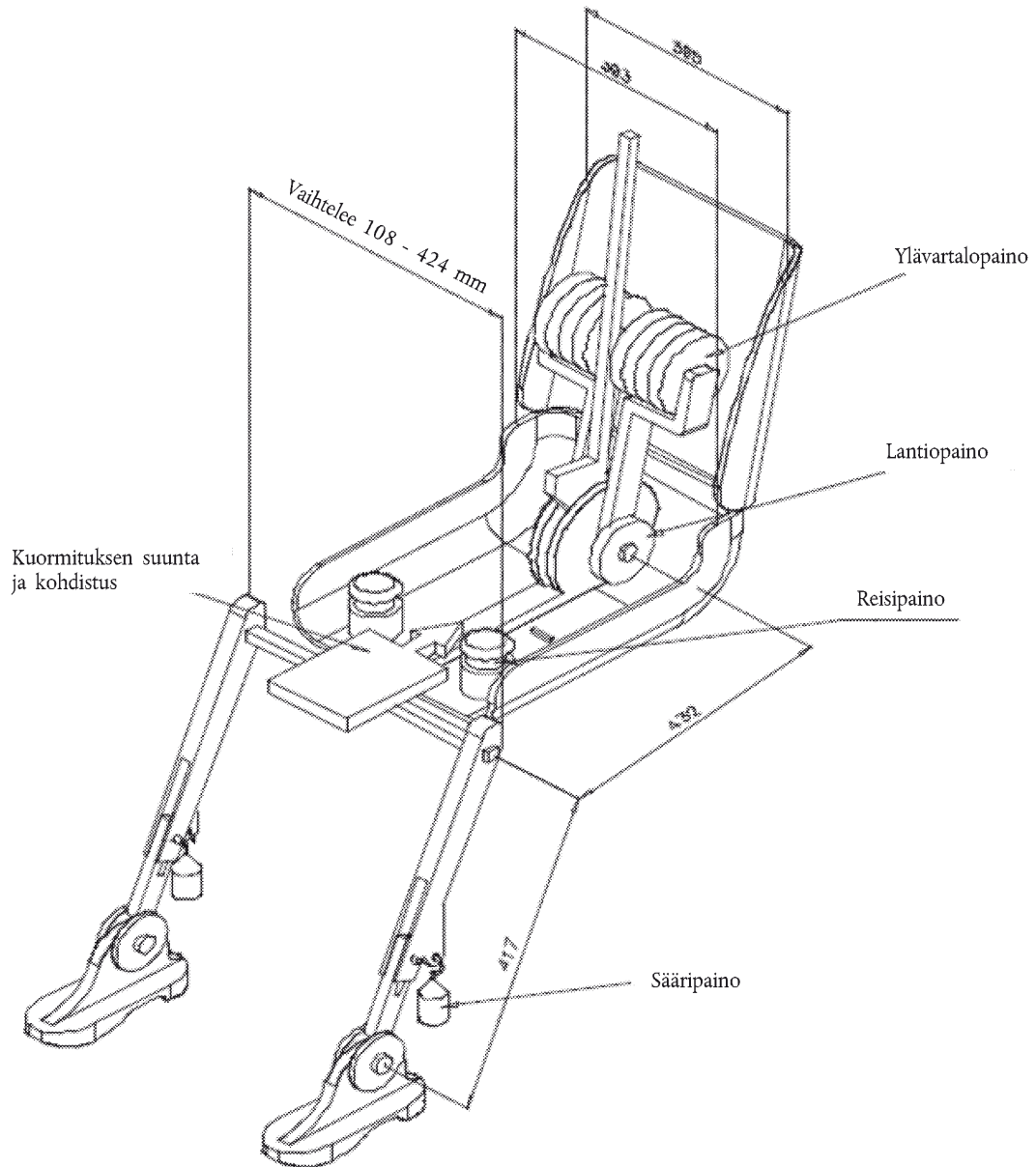
Kuva 1

Kolmiulotteisen H-pisteen määrittäslaitteen osat

(*) Yksityiskohtaiset tiedot H-pisteen määrittäslaitteen rakenteesta ovat saatavissa osoitteesta Society of Automobile Engineers (SAE), 400 Commonwealth Drive, Warrendale, Pennsylvania 15096, Yhdysvallat.

Kuva 2

Kolmiulotteisen H-pisteen määrittäslaitteen osien mitat ja kuorman jakautuminen

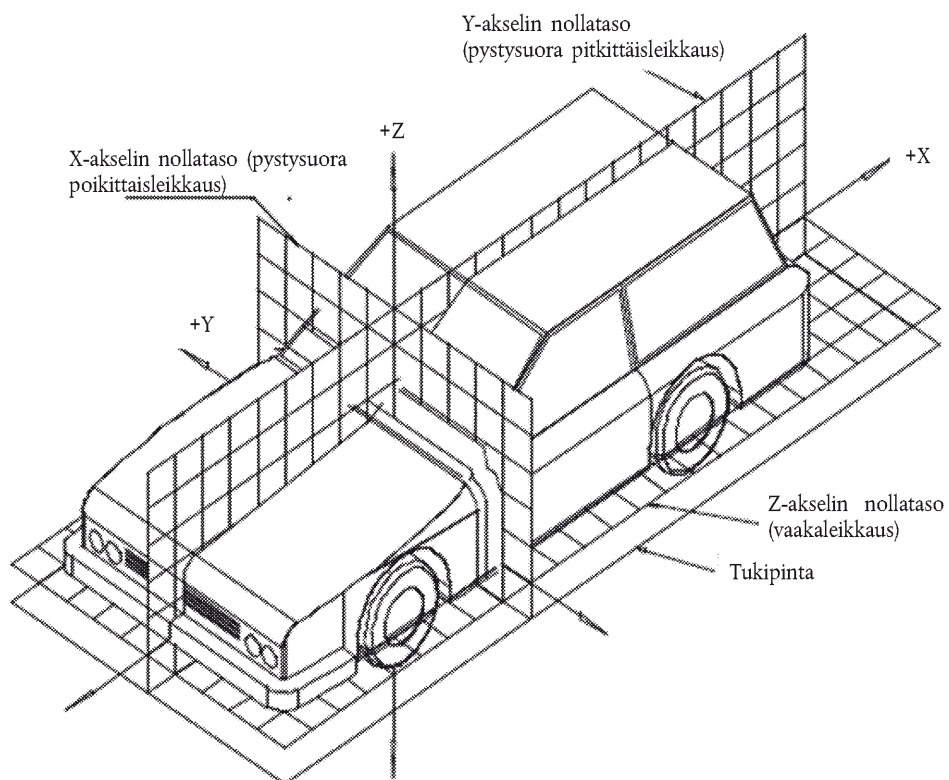

Lisäys 2

KOLMIULOTTEINEN VIITEJÄRJESTELMÄ

1. Kolmiulotteinen viitejärjestelmä perustuu ajoneuvon valmistajan määrittelemiін kolmeen toisiinsa nähden kohtisuoraan tasoon (ks. kuva) (*).
2. Ajoneuvo asetetaan mittausasentoon tukialustalle niin, että vertailumerkkien koordinaatit vastaavat valmistajan ilmoittamia arvoja.
3. R-pisteen ja H-pisteen koordinaatit määräytyvät auton valmistajan määrittelemien vertailumerkkien perusteella.

Kuva

Kolmiulotteinen viitejärjestelmä

(*) Viitejärjestelmä vastaa ISO-standardia 4130, 1978.

Lisäys 3

ISTUMAPAIKKOJA KOSKEVAT VIITETIEDOT

1. Viitetietojen koodaus

Viitetiedot luetellaan järjestyksessä kunkin istumapaikan osalta. Istumapaikalle annetaan kahdesta merkistä muodostuva koodi. Ensimmäinen merkki on arabialainen numero, jolla ilmoitetaan istuinrivi ajoneuvon edestä taaksepäin laskettuna. Toinen merkki on suuraakkosin esitetty kirjain, joka ilmoittaa istumapaikan sijainnin rivillä ajoneuvon eteenpäin suuntautuvan liikkeen suuntaan katsottuna; seuraavia kirjaimia käytetään:

L = vasen

C = keski

R = oikea

2. Ajoneuvon mittausasennon kuvaus

2.1 Vertailumerkkien koordinaatit

X

Y

Z

3. Luettelo viitetiedoista

3.1 Istumapaikka:

3.1.1 R-pisteen koordinaatit

X

Y

Z

3.1.2 Suunniteltu ylävartalokulma

3.1.3 Istuimen säätöjen määritelmät (*)

vaaka:

pysty:

kulma:

ylävartalokulma:

Huomaus: Muiden istumapaikkojen viitetiedot luetellaan 3.2, 3.3 jne. kohdassa.

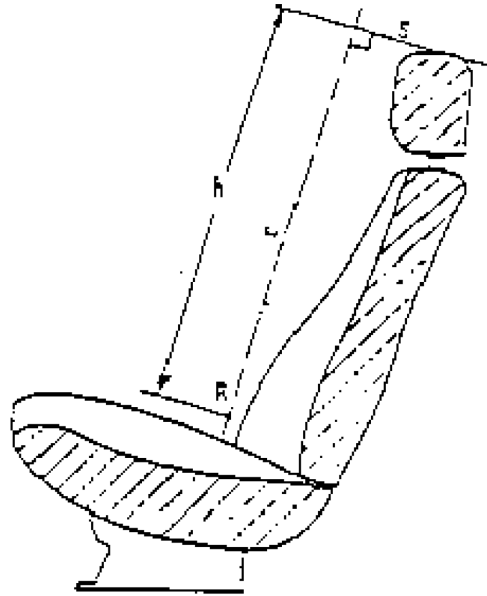
(*) Tarpeeton yliviivataan.

LIITE 4

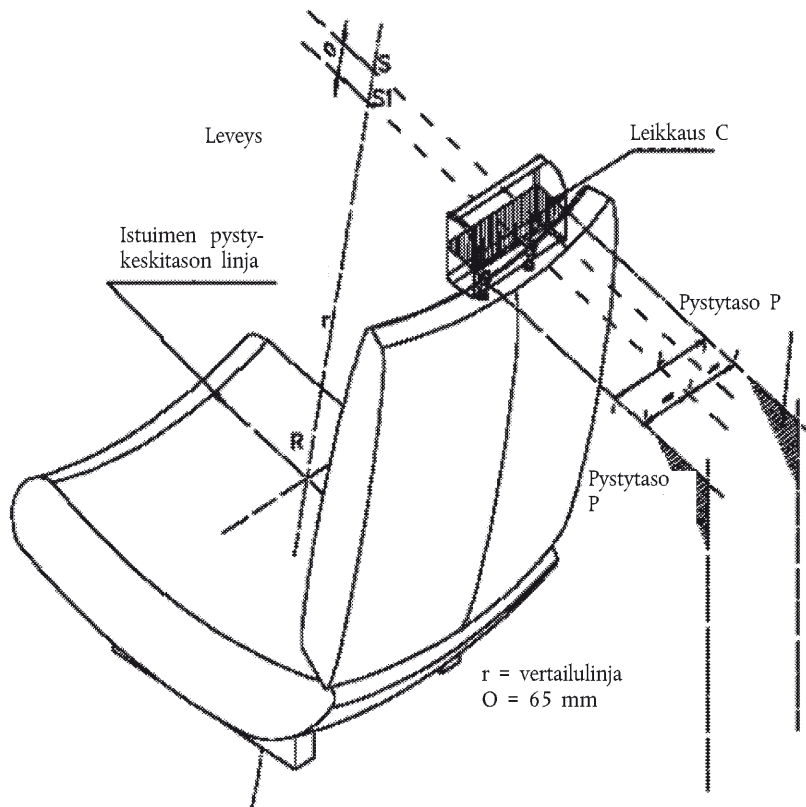
Pääntuen korkeuden ja leveyden määrittäminen

Kuva 1

Korkeus

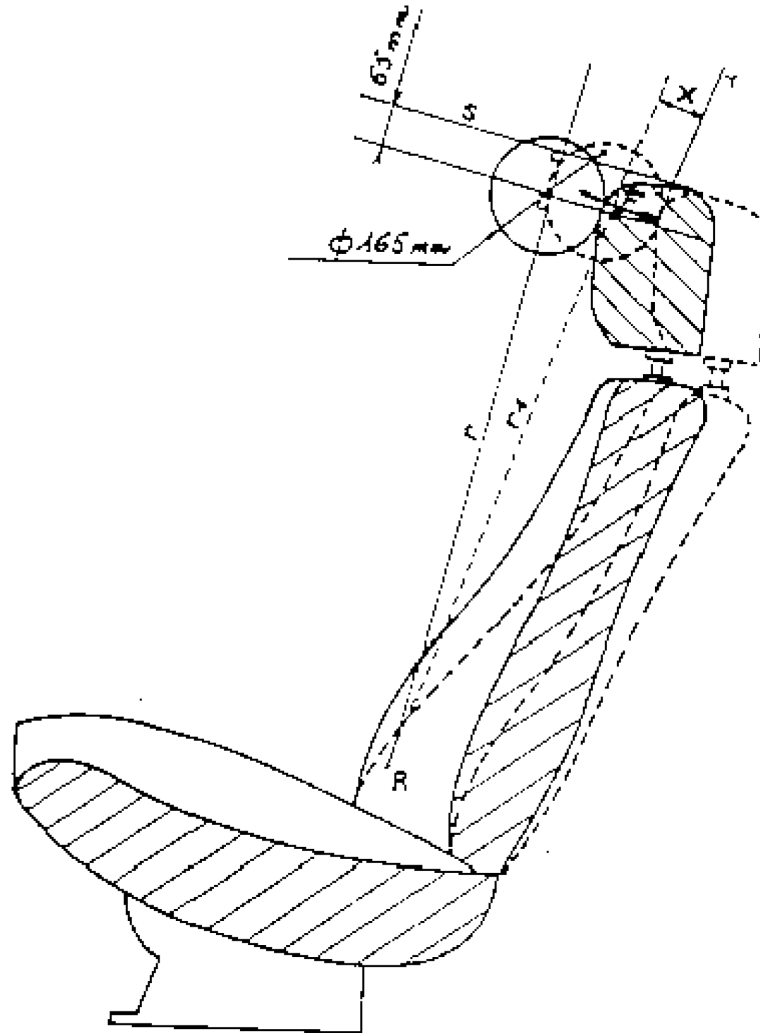

Kuva 2

LIITE 5

Testien aikana määritellyt linjat ja tehdyt mittaukset

_____ Alkuasennon ääriiviiva

----- Kuormitetun asennon ääriiviiva

r: vertailulinja

rl: poikkeutettu vertailulinja

F:n aiheuttama momentti suhteessa R:ään: 37,3 daNm

LIITE 6

TESTAUSMENETTELY ENERGIAN VAIMENNUKSEN TARKASTAMISEKSI

1. Asentaminen, testauslaitteet, tallennusvälineet ja menettely
 - 1.1 Asentaminen

Energiaa hajauttavalla materiaalilla päällystetty pääntuki on kiinnitettävä ja testattava sellaisen ajoneuvon istuimessa tai rakenneosassa, johon se asennetaan. Rakenneosa on kiinnitettävä testauspenkkiin lujasti, jottei se liiku iskujen vaikutuksesta; perusteltujen erityismääritelmien puuttuessa on alustan, jonka varaan rakenneosa on sijoitettu, oltava suurin piirtein vaakasuorassa. Jos selkänöjää voidaan säätää, se on kiinnitettävä tämän säännön 7.2.2 kohdassa kuvattuun asentoon.

Pääntuki on asennettava istuimen selkänöjoaan siten kuin se on ajoneuvossa. Jos pääntuki on erillinen, se on kiinnitettävä siihen ajoneuvon rakenteen osaan, johon se tavanomaisesti kiinnitetään.

Jos pääntukea voidaan säätää, se on sijoitettava epäsuotuisimpaan säätölaitteen sallimaan asentoon.
 - 1.2 Testauslaitteet
 - 1.2.1 Nämä laitteet koostuvat heilurista, joka on laakeroitu kuulalaakereilla ja jonka suhteellinen massa (*) on iskukeskipisteessä 6,8 kg. Heilurin alaosan muodostaa kova päätä edustava kappale, jonka halkaisija on 165 mm ja jonka keskipiste on täsmälleen samassa kohdassa kuin heilurin iskukeskipiste.
 - 1.2.2 Päätä edustavaan kappaleeseen on asennettava kaksi kiihtyvyyttä mittaavaa anturia ja yksi nopeutta mittaava anturi, joilla pystytään mittaamaan arvot iskun suunnassa.
 - 1.3 Tallennusvälineet

Käytettävien tallennusvälineiden on oltava sellaiset, että mittaukset voidaan suorittaa seuraavalla tarkkuudella:

 - 1.3.1 Kiihtyvyys:

tarkkuus = $\pm 5\%$ todellisesta arvosta

tietokanavan taajuusluokka: luokka 600, joka vastaa ISO-standardia 6487 (1987)

herkkyys muunsuuntaisille kiihtyvyyksille $\leq 5\%$ asteikon alimmasta kohdasta.
 - 1.3.2 Nopeus:

tarkkuus = $\pm 2,5\%$ todellisesta arvosta

herkkyys = 0,5 km/h.
 - 1.3.3 Ajan mittaus

laitteiden on testin aikana kyettävä ottamaan aikaa sekä antamaan lukemia tuhannesosasekunnin tarkkuudella:

iskun alkuvaiheen, jolloin ensimmäinen kosketus päätä edustavan kappaleen ja testattavan kappaleen välillä tapahtuu, on käytävä ilmi tallennuksista, joita käytetään testin analysoinnissa.
 - 1.4 Testimenettely
 - 1.4.1 Pääntuki on kiinnitettävä ja säädettävä siten kuin tämän liitteen 1.1 kohdassa ilmoitetaan; iskut on kohdistettava pisteisiin, jotka testilaboratorio on valinnut tämän säännön 6.1 kohdassa määritellyltä iskun vastaanottavalta alueelta, ja mahdollisesti tämän säännön 6.2 kohdassa määritellyltä edellä mainitun alueen ulkopuoliselta alueelta, pinnoilta, joiden kaarevuussäde on alle 5 mm.

(*) Heilurin suhteellisen massan "m_r" ja kokonaismassan "m" suhde voidaan ilmoittaa iskukeskipisteen ja heilahdusakselin etäisyyden "a" sekä massakeskipisteen ja heilahdusakselin etäisyyden "l" avulla kaavalla: $m_r = m(l/a)$

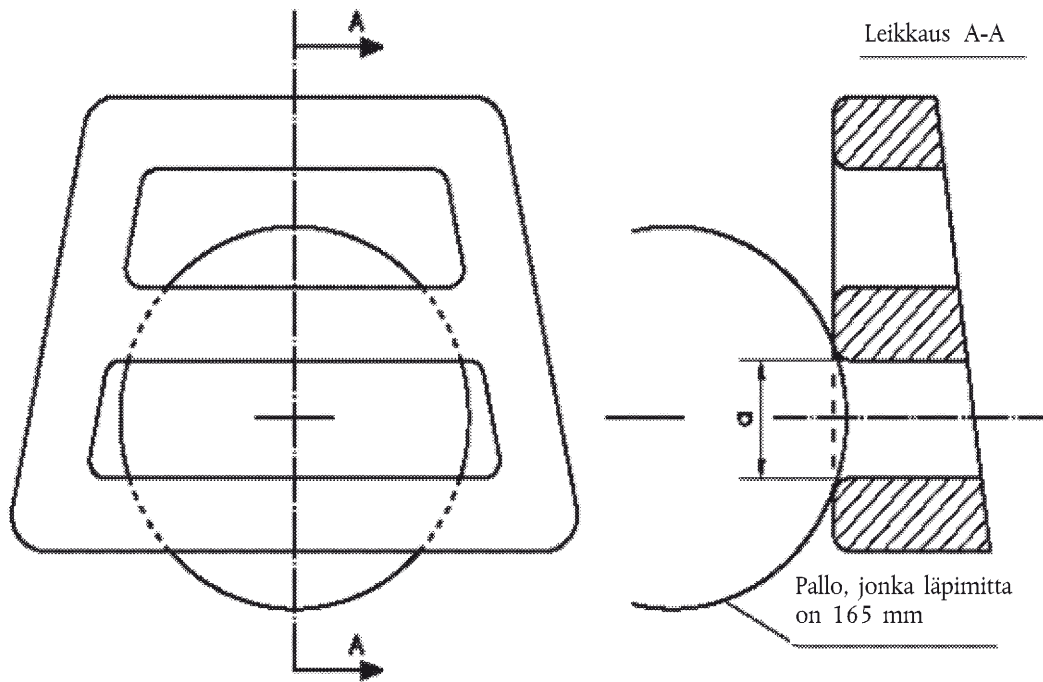
- 1.4.1.1 Takapinnan osalta iskun suunnan takaa eteenpäin on oltava pitkittäistasossa 45 asteen kulmassa pystysuoraan nähden.
 - 1.4.1.2 Etupinnan osalta iskun suunnan edestä taaksepäin on oltava vaakasuorassa pitkittäistasossa.
 - 1.4.1.3 Etu- ja taka-alueiden rajana on tämän säännön 7.2 kohdassa määritetty pääntuen yläreunaan nähden tangentiaalinen vaakataso.
 - 1.4.2 Päätä edustavan kappaleen on iskeydyttävä testikappaleeseen nopeudella 24,1 km/h, joka on saavutettava joko pelkän sysäyksen energialla tai käyttämällä lisäksi työntölaitetta.
 2. Tulokset
Mittauksissa, jotka on suoritettu edellä olevalla menettelyllä, päätä edustavan kappaleen hidastuvuus saa olla suurempi kuin 80 g enintään kolmen millisekunnin ajan. Hidastuvuuslukemaksi on otettava kahden hidastuvuutta mittaavan anturin lukemien keskiarvo.
 3. Vastaavat menettelyt
 - 3.1 Vaihtoehtoiset testausmenettelyt sallitaan sillä ehdolla, että 2 kohdassa määritellyt tulokset voidaan saavuttaa; erityisesti testauslaitteiston osat voidaan suunnata eri tavalla, jos pääntuen ja iskun suunnan välisiä suhteellisia kulmia noudatetaan.
 - 3.2 Käytettäessä muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua menetelmää, on vastuu tällaisen menetelmän vastaavuuden osoittamisesta testiä suorittavalla henkilöllä.
-

LIITE 7

Pääntuen aukkojen mitan "A" määrittäminen

(ks. tämän säännön 6.6.2 ja 6.6.3 kohta)

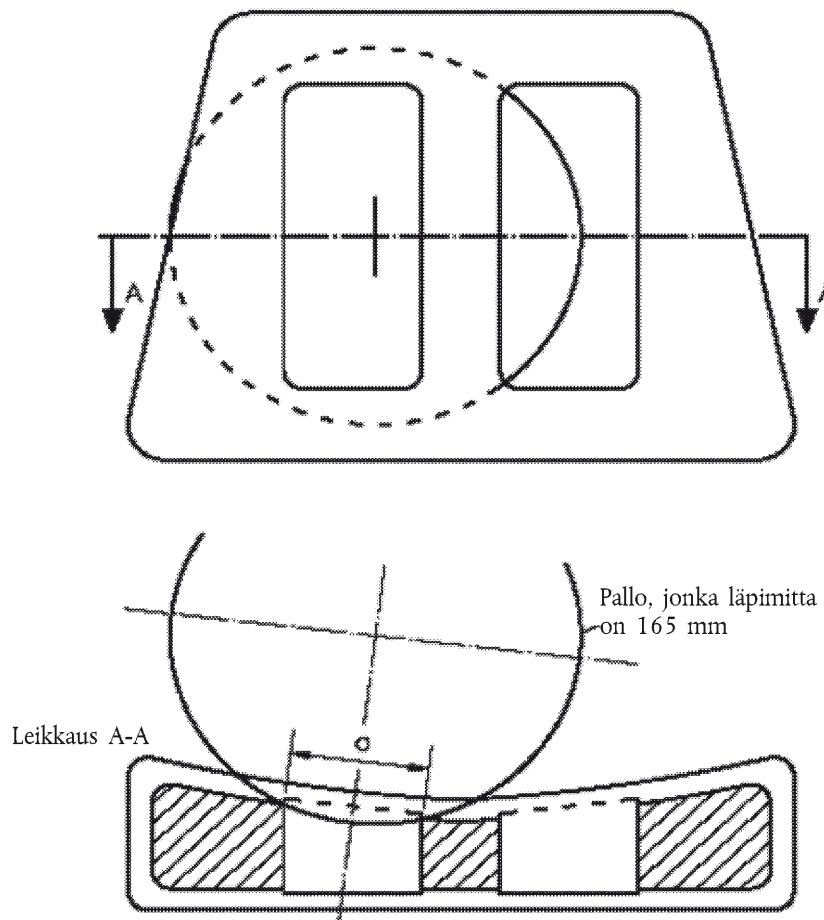
Kuva 1

Esimerkki vaakasuuntaisista aukoista

Leikkaus A-A on tehtävä sellaisessa aukon alueen pisteessä, jossa pallo eniten tunkeutuu aukkoon, kun siihen ei kohdisteta kuormitusta.

Kuva 2

Esimerkki pystysuuntaisista aukoista

Leikkaus A - A on tehtävä sellaisessa aukon alueen pisteessä, jossa pallo eniten tunkeutuu aukkoon, kun siihen ei kohdisteta kuormitusta.

Vain alkuperäiset UNECE:n tekstit ovat kansainvälisen julkisoikeuden mukaan sitovia. Tämän säännön asema ja voimaantulopäivä on hyvä tarkastaa UNECE:n asiakirjan TRANS/WP.29/343 viimeisimmästä versiosta. Asiakirja saatavana osoitteessa:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 26 – Ajoneuvojen ulkonevien osien hyväksyntää koskevat yhdenmukaiset vaatimukset

Sisältää kaiken voimassa olevan tekstin seuraaviin asti:

Muutossarjan 03 täydennys 1 – Voimaantulopäivä: 11. kesäkuuta 2007

SISÄLTÖ

SÄÄNTÖ

1. Soveltamisala ja tarkoitus
2. Määritelmät
3. Hyväksynnän hakeminen
4. Hyväksyntä
5. Yleiset vaatimukset
6. Erityiset vaatimukset
7. Ajoneuvotyypin muutokset ja hyväksynnän laajentaminen
8. Tuotannon vaatimustenmukaisuus
9. Seuraamukset vaatimustenmukaisuudesta poikkeavasta tuotannosta
10. Tuotannon lopettaminen
11. Hyväksyntätesteistä vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet
12. Siirtymäsäännökset

LIITTEET

Liite 1 – Ilmoitus ajoneuvotyypin hyväksynnän myöntämisestä, laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta sen ulkonevien osien osalta taikka tuotannon lopettamisesta

Liite 2 – Hyväksyntämerkit

Liite 3 – Ulkonevien osien ja aukkojen mittojen määrittämismenetelmät

Liite 4 – Ilmoitus erilliseksi tekniseksi yksiköksi katsottavan matkatavaratelineen, suksitelineen tai radion vastaanotin- taikka lähetysantennin tyyppin hyväksynnän myöntämisestä, epäämisestä, laajentamisesta tai peruuttamisesta tai tuotannon lopettamisesta

1. SOVELTAMISALA JA TARKOITUS

- 1.1 Tätä sääntöä sovelletaan M1-luokan ⁽¹⁾ ajoneuvojen ulkoneviin osiin. Sitä ei sovelleta ulkoisiin taustapeileihin eikä hinauslaitteiden palloon.
- 1.2 Tämän asetuksen tarkoituksena on pienentää vakavan loukkaantumisen riskiä, jos ajoneuvon kori törmäyksen yhteydessä osuu ihmiseen tai hipaisee ihmistä. Tämä koskee sekä liikkumatonta että liikkeessä olevaa ajoneuvoa.

⁽¹⁾ Ajoneuvojen rakennetta koskevan konsolidoidun päätöslauselman (R.E.3) liitteen 7 määritelmän mukaisesti (asiakirja TRANS/SC1/WP29/78/Amend.3).

2. MÄÄRITELMÄT

Tässä säännössä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 2.1 'Ajoneuvon hyväksynnällä' tarkoitetaan ajoneuvotyypin hyväksyntää sen ulkonevien osien osalta.
- 2.2 'Ajoneuvotyypillä' tarkoitetaan ajoneuvoja, jotka eivät eroa toisistaan olennaisilta osin, kuten ulkopintansa muodon tai materiaalien osalta.
- 2.3 'Ulkopinnalla' tarkoitetaan ajoneuvon ulkopuolta, johon sisältyvät moottorin konepelti, tavaratilan luukku, ovet, lokasuojat, katto, valot ja valaisinlaitteet sekä näkyvät vahvistusosat.
- 2.4 'Lattialinjalla' tarkoitetaan seuraavalla tavalla määritettyä linjaa:

Kuormitetun ajoneuvon ympäri kierretään kartiota, jonka puolikulma on 30° ja jonka pystyakselin korkeus on määrittelemätön siten, että se koskettaa jatkuvasti ja niin alhaalta kuin mahdollista korin ulkopintaa. Lattialinja on näiden kosketuspisteiden geometrinen tasoviiva. Lattialinjaa määritettäessä ajoneuvon nostokohtia, pakoputkia ja pyöriä ei oteta huomioon. Pyöräkoteloiden oletetaan olevan täytettyjä niin, että ne muodostavat ympäröivän ulkopinnan kanssa tasaisen jatkeen. Lattialinjaa määritettäessä on otettava huomioon puskuri ajoneuvon molemmissa päissä. Ajoneuvon mallin mukaan lattialinja saa sijoittua puskureiden ääripisteiden tasolle tai puskureiden alla olevien etu- ja takahelmapeltien tasolle. Jos kosketuskohtia on useita, lattialinjan määrää niistä alin.

- 2.5 'Kaarevuussäteellä' tarkoitetaan sitä ympyrän kaaren sädettä, joka on lähinnä tarkasteltavan osan pyöreää muotoa.
- 2.6 'Kuormitetulla ajoneuvolla' tarkoitetaan suurimmalla sallitulla teknisellä massalla kuormitettua ajoneuvoa. Hydropneumaattisella, hydraulisella tai pneumaattiselle jousituksella varustetut ajoneuvot tai ajoneuvot, joissa on automaattinen kuorman mukaan toimiva tasonsäätölaitteisto, testataan ajoneuvon valmistajan määrittelemistä ajoneuvon tavanomaisista käyttöolosuhteista epäedullisimmassa.
- 2.7 Ajoneuvon 'äärimmäisellä ulkoreunalla' tarkoitetaan ajoneuvon sivujen suhteen tasoa, joka koskettaa ajoneuvon pitkittäistason keskilinjan suuntaisesti ajoneuvon sivujen ulkoreunaa, ja ajoneuvon etu- ja takapään suhteen kohtisuoraa poikittaistasoa, joka koskettaa ajoneuvon etu- ja takaosan ulkoreunoja, ottamatta huomioon seuraavia ulkonevia osia:
- 2.7.1 renkaiden ulkonemaa lähellä niiden kosketuspistettä maanpinnan kanssa ja rengaspaineliitäntöjen ulkonemaa
- 2.7.2 pyöriin asennettujen liukuestelaitteiden ulkonemaa
- 2.7.3 taustapeilien ulkonemaa
- 2.7.4 suuntavalaisimia, äärivalaisimia, etu- ja takavalaisimia ja pysäköintivalaisimia
- 2.7.5 etu- ja takaosan puskureihin asennettuja osia, hinauslaitteita ja pakoputkia.
- 2.8 Helmapeltiin asennetun osan 'ulkonemalla' tarkoitetaan tämän säännön liitteessä 3 olevassa 2 kohdassa kuvatulla menetelmällä määritettyä mitta.

- 2.9 'Helmapellin nimellislinjalla' tarkoitetaan linjaa, joka kulkee pallon keskipisteen ja kahden sen kehällä olevan pisteen kautta, pallon kehän koskettaessa osaa ensimmäisen ja viimeisen kerran liitteessä 3 olevassa 2.2 kohdassa kuvatulla mittausmenetelmällä.
- 2.10 'Antennilla' tarkoitetaan kaikkia laitteita, joita käytetään sähkömagneettisten signaalien lähettämiseen tai vastaanottamiseen.
3. HYVÄKSYNNÄN HAKEMINEN
- 3.1 Hyväksynnän hakeminen ajoneuvotyypille sen ulkonevien osien osalta
- 3.1.1 Ajoneuvon valmistajan tai tämän asianmukaisesti valtuuttaman edustajan on tehtävä ulkonevia osia koskeva ajoneuvon tyyppihyväksyntähakemus.
- 3.1.2 Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat kolmena kappaleena:
- 3.1.2.1 valokuvat ajoneuvon etu-, taka- ja sivuosista otettuna 30°–45° kulmassa ajoneuvon pystysuoran pitkittäistason keskilinjaan nähden
- 3.1.2.2 piirroksat puskureiden mitoista sekä tarvittaessa
- 3.1.2.3 piirroksat tietyistä ulkonevista osista ja tarvittaessa piirroksat tietyistä 6.9.1 kohdassa tarkoitetun ulkopinnan osista.
- 3.1.3 Hyväksyttävää tyyppiä edustava ajoneuvo on toimitettava hyväksyntätesteistä vastaavalle tekniselle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen pyynnöstä on myös toimitettava tietyjä osia ja näytteitä käytetystä materiaalista.
- 3.2 Erillisiksi teknisiksi yksiköiksi katsottujen tavaratelineiden, suksitelineiden tai radion vastaanotintaikka lähetyssantennien tyyppihyväksyntähakemus
- 3.2.1 Ajoneuvon valmistajan tai erillisiksi teknisiksi yksiköiksi katsottujen osien valmistajan tai valmistajan asianmukaisesti valtuutetun edustajan on toimitettava tyyppihyväksyntähakemus, joka koskee erilliseksi teknisiksi yksiköiksi katsottuja tavaratelineitä, suksitelineitä tai radion vastaanotintaikka lähetyssantenneja.
- 3.2.2 Kaikista edellä 3.2.1. kohdassa tarkoitetuista laitteista on hakemukseen liitettävä seuraavat:
- 3.2.2.1 kolmena kappaleena asiakirjat, joissa määritellään erillisen teknisen yksikön tekniset ominaisuudet ja jokaisen myytävän yksikön mukana toimitettavat asennusohjeet
- 3.2.2.2 erillisen teknisen yksikön näytekappale. Toimivaltaisella viranomaisella on katsoessaan sen tarpeelliseksi oikeus pyytää myös useampia näytekappaleita.
4. HYVÄKSYNTÄ
- 4.1 Ajoneuvotyypin hyväksyntä sen ulkonevien osien osalta

- 4.1.1 Jos tämän säännön mukaisesti hyväksyttäväksi toimitettu ajoneuvo vastaa jäljempänä 5 ja 6 kohdan vaatimuksia, kyseiselle ajoneuvotyypille on myönnettävä tyyppihyväksyntä.
- 4.1.2 Kullekin hyväksytylle ajoneuvotyypille on annettava hyväksyntänumero. Hyväksyntänumeron kahdesta ensimmäisestä numerosta (tällä hetkellä 03, mikä vastaa muutossarjaa 03) käy ilmi muutossarja, joka sisältää ne sääntöön tehdyt tärkeät tekniset muutokset, jotka ovat hyväksynnän myöntämishetkellä viimeisimmät. Sama sopimusosapuoli ei saa antaa samaa numeroa toiselle ajoneuvotyypille.
- 4.1.3 Tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille on ilmoitettava tähän sääntöön perustuvasta ajoneuvotyypin hyväksynnästä, hyväksynnän laajentamisesta, epämisestä tai peruuttamisesta taikka tuotannon lopettamisesta tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella lomakkeella.
- 4.1.4 Jokaiseen tämän säännön perusteella hyväksytyyn ajoneuvotyyppiin on kiinnitettävä näkyvästi hyväksyntälomakkeessa määriteltyyn helpoppääsyiseen paikkaan kansainvälinen hyväksyntämerkki, jonka osat ovat
- 4.1.4.1 ympyrä, jonka sisällä on E-kirjain ja hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero,
- 4.1.4.2 tämän säännön numero, jota seuraa R-kirjain, viiva ja hyväksyntänumero, jotka ovat 4.1.4.1 kohdassa tarkoitetun ympyrän oikealla puolella.
- 4.1.5 Jos ajoneuvo on sellaisen ajoneuvotyypin mukainen, joka on hyväksytty sopimuksen liitteenä olevan yhden tai useamman muun säännön perusteella tämän säännön mukaisesti hyväksynnän myöntäneessä maassa, 4.1.4.1 kohdassa määriteltyä merkintää ei tarvitse toistaa; tällöin kaikkien niiden sääntöjen numerot ja tunnuksot, joiden perusteella on myönnetty hyväksyntä tämän säännön perusteella hyväksynnän myöntäneessä maassa, on merkittävä edellä kohdassa 4.1.4.1 tarkoitetun tunnuksen oikealle puolelle pystysarakkeisiin.
- 4.1.6 Hyväksyntämerkin on oltava selvästi luettavissa ja pysyvä.
- 4.1.7 Hyväksyntämerkki on sijoitettava valmistajan kiinnittämään ajoneuvon tyyppikilpeen tai lähelle sitä.
- 4.1.8 Tämän säännön liitteessä 2 annetaan esimerkkejä hyväksyntämerkeistä.
- 4.1.9 Toimivaltaisen viranomaisen on ennen tyyppihyväksynnän myöntämistä todennettava, että on huolehdittu tyydyttävästi järjestelyistä, joiden avulla tuotannon vaatimustenmukaisuuden tehokas valvonta voidaan varmistaa.
- 4.2 Erillisiksi teknisiksi yksiköiksi katsottujen matkatavaratelineiden, suksitelineiden tai radion vastaanotin- taikka lähetysantennien hyväksyntä
- 4.2.1 Jos tämän säännön mukaisesti hyväksyttäväksi toimitettu erillinen tekninen yksikkö vastaa 6.16, 6.17 ja 6.18 kohdassa esitettyjä vaatimuksia, kyseiselle erilliselle tekniselle yksikölle on myönnettävä tyyppihyväksyntä.

- 4.2.2 Kullekin hyväksytylle erilliselle tekniselle yksikölle on annettava hyväksyntänumero. Hyväksyntänumeron kahdesta ensimmäisestä numerosta (tällä hetkellä 02, mikä vastaa 13. joulukuuta 1996 voimaan tullutta muutossarjaa 02) on käytävä ilmi muutossarja, joka sisältää hyväksynnän myöntämishetkellä viimeisimmät tärkeät sääntöön tehdyt tekniset muutokset. Sama sopimuspuoli ei saa antaa samaa numeroa toiselle erillisen teknisen yksikön tyyppille.
- 4.2.3 Tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille on ilmoitettava tähän sääntöön perustuvasta erillisen teknisen yksikön hyväksynnästä, hyväksynnän laajentamisesta, epämisestä tai peruuttamisesta taikka tuotannon lopullisesta lakkauttamisesta tämän säännön liitteessä 4 esitetyn mallin mukaisella lomakkeella.
- 4.2.4 Tämän säännön mukaisesti hyväksytytä erillisen teknisen yksikön tyyppiä vastaaviin yksiköihin kiinnitettävä hyväksyntätodistuksessa määriteltyyn, selvästi näkyvään ja helposti havaittavaan paikkaan kansainvälinen hyväksyntämerkki, jonka osat ovat
- 4.2.4.1 ympyrä, jonka sisällä on E-kirjain ja hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero ⁽¹⁾;
- 4.2.4.2 tämän säännön numero, jota seuraa R-kirjain, viiva ja hyväksyntänumero, jotka ovat 4.2.4.1 kohdassa tarkoitettun ympyrän oikealla puolella.
- 4.2.5 Hyväksyntämerkin on oltava selvästi luettavissa ja pysyvä.
- 4.2.6 Hyväksyntämerkki on sijoitettava valmistajan kiinnittämään erillisen teknisen yksikön tyyppikilpeen tai lähelle sitä.
- 4.2.7 Tämän säännön liitteessä 2 annetaan esimerkkejä hyväksyntämerkeistä.
- 4.2.8 Toimivaltaisen viranomaisen on ennen tyyppihyväksynnän myöntämistä todennettava, että on huolehdittu tyydyttävästi järjestelyistä, joiden avulla tuotannon vaatimustenmukaisuuden tehokas valvonta voidaan varmistaa.
5. YLEISET VAATIMUKSET
- 5.1 Tämän säännön säännöksiä ei sovelleta niihin ajoneuvon ulkopinnan osiin, jotka ajoneuvon ollessa kuormaamaton ja ovien, ikkunoiden ja luukkujen ollessa suljettuna sijaitsevat
- 5.1.1 yli 2 metrin korkeudella tai
- 5.1.2 lattialinjan alapuolella tai

⁽¹⁾ Saksa 1, Ranska 2, Italia 3, Alankomaat 4, Ruotsi 5, Belgia 6, Unkari 7, Tšekki 8, Espanja 9, Serbia ja Montenegro 10, Yhdistynyt kuningaskunta 11, Itävalta 12, Luxemburg 13, Sveitsi 14, 15 (antamatta), Norja 16, Suomi 17, Tanska 18, Romania 19, Puola 20, Portugali 21, Venäjän federaatio 22, Kreikka 23, Irlanti 24, Kroatia 25, Slovenia 26, Slovakia 27, Valko-Venäjä 28, Viro 29, 30 (antamatta), Bosnia ja Hertsegovina 31, Latvia 32, 33 (antamatta), Bulgaria 34, 35 (antamatta), Liettua 36, Turkki 37, 38 (antamatta), Azerbaidžan 39, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia 40, 41 (antamatta), Euroopan yhteisö 42 (jäsenvaltiot myöntävät hyväksynnät ECE-tunnuksin), Japani 43, 44 (antamatta), Australia 45, Ukraina 46, Etelä-Afrikka 47, Uusi-Seelanti 48, Kypros 49, Malta 50 ja Etelä-Korea 51. Seuraavat numerot annetaan muille maille aikajärjestyksessä sitä mukaa kuin ne ratifioivat pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymistä sekä näiden vaatimusten mukaisesti annettujen hyväksymisien vastavaroista tunnustamista koskevia ehtoja koskevan sopimuksen, ja Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeri ilmoittaa näin annetut numerot sopimuspuolille.

- 5.1.3 niin, ettei halkaisijaltaan 100 mm pallo kosketa niitä liikkumattomina tai liikkeessä.
- 5.2 Ajoneuvon ulkopinnalla ei saa olla pistäviä tai leikkaavia ulkonevia osia tai muodoltaan, mitoiltaan, suunnaltaan tai kovuudeltaan sellaisia ulkonevia osia, jotka voivat lisätä ruumiillisen vammautumisen vaaraa tai ruumiillisten vammojen vakavuutta, kun ajoneuvon ulkopinta osuu ihmiseen tai koskettaa ihmistä törmäyksen yhteydessä.
- 5.3 Ajoneuvon ulkopinnalla ei saa olla sellaisia esiinistäviä osia, jotka voivat tarttua jalankulkijoihin, polkupyöräilijöihin tai moottoripyöräilijöihin.
- 5.4 Ulkopinnasta ulkonevan osan kaarevuussäteen on oltava vähintään 2,5 mm. Tätä vaatimusta ei sovelleta ulkopinnan osiin, jotka ulkonevat vähemmän kuin 5 mm, mutta niiden ulospäin suuntautuvien särmiä on oltava pyöristettyjä, jollei ulkonema ole vähemmän kuin 1,5 mm.
- 5.5 Ulkopinnan ulkonevien osien, joiden valmistusmateriaalin Shore A -kovuus on enintään 60, kaarevuussäde voi olla pienempi kuin 2,5 mm.

Kovuuden mittaukset on tehtävä niin, että osa on asennettuna ajoneuvoon. Jos kovuuden mittauksia ei voida suorittaa Shore A -menetelmällä, arvioinnissa on käytettävä vastaavia mittauksia.

- 5.6 Edellä 5.1–5.5 kohdan määräyksiä sovelletaan 6 kohdan erityisvaatimusten ohella, jollei erityisvaatimuksissa nimenomaan toisin vahvisteta.

6. ERITYISVAATIMUKSET

6.1 Koristeet

- 6.1.1 Lisäkoristeiden, jotka ulkonevat yli 10 mm ympäröivästä pinnasta, on painuttava sisään, irrottava tai taivuttava, kun niiden ulkonevimpaan kohtaan kohdistuu 10 daN suuruinen voima mistä suunnasta tahansa tasossa, joka on likimain niiden asennuspinnan suuntainen. Jäähdyttimen säleikköjen koristeisiin ei sovelleta näitä säännöksiä vaan ainoastaan 5 kohdan yleisiä vaatimuksia. 10 daN voima on kehitettävä läpimitaltaan enintään 50 mm tasapaisella puristusmännällä. Jos tällaista ei ole, on käytettävä vastaavaa menetelmää. Kun koristeet ovat painuneet sisään, irronneet tai taipuneet nurin, jäljelle jääneet ulkonevat osat saavat työntyä esiin enintään 10 mm. Tällaisten ulkonemien on aina täytettävä 5.2 kohdan säännökset. Jos koriste on asennettu jalkakappaleeseen, tämän kappaleen katsotaan kuuluvan koristeeseen, ei tukipintaan.

- 6.1.2 Ulkopinnan suojaliuskoja tai suojuksia eivät koske edellä 6.1.1 kohdassa esitetyt vaatimukset; ne on kuitenkin kiinnitettävä lujasti ajoneuvoon.

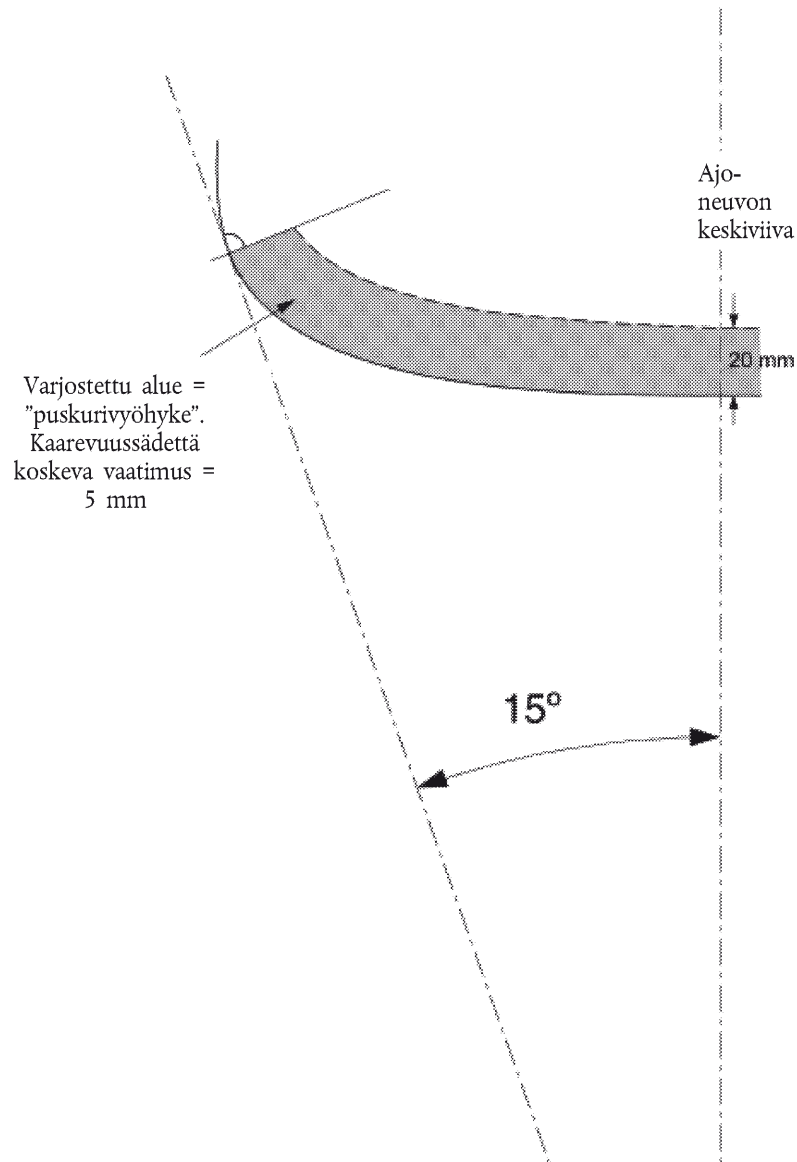
6.2 Ajovalaisimet

- 6.2.1 Ajovalojen yhteydessä saa olla ulkonevia häikäisysojia ja kehyksiä, jos ne ulkonevat enintään 30 mm ajovalon ulkoiseen läpinäkyvään pintaan nähden mitattuna ja niiden kaarevuussäde on kauttaaltaan vähintään 2,5 mm. Jos ajovalot on asennettu ylimääräisen läpinäkyvän pinnan taakse, ulkonema mitataan uloimmasta läpinäkyvästä pinnasta. Ulkonemat mitataan tämän säännön liitteessä 3 olevassa 3 kohdassa kuvatun menetelmän mukaisesti.

- 6.2.2 Sisäänpainuvien ajovalaisimien on täytettävä 6.2.1 kohdan vaatimukset sekä toiminnassa että sisäänpainuneina.
- 6.2.3 Edellä 6.2.1 kohdan määräyksiä ei sovelleta runkorakenteeseen upotettuihin ajovalaisimiin, joiden päälle runkorakenne ulottuu, jos kyseiset laitteet ovat 6.9.1 kohdan vaatimusten mukaiset.
- 6.3 Säleiköt ja aukot
- 6.3.1 Edellä 5.4 kohdan vaatimuksia ei sovelleta kiinteiden ja liikkuvien osien väliin aukkoihin, mukaan lukien ilmanotto- ja poistosäleikköjen sekä jäädyttimen säleikköjen aukot, jos peräkkäisten osien välinen etäisyys on enintään 40 mm ja säleiköillä ja aukoilla on toiminnallinen tarkoitus. Suuruudeltaan 25–40 mm:n aukkojen kaarevuussäteiden on oltava vähintään 1 mm. Jos kahden peräkkäisen osan välinen etäisyys on enintään 25 mm, osien ulkopintojen kaarevuussäteiden on kuitenkin oltava vähintään 0,5 mm. Säleikköjen ja aukkojen kahden peräkkäisen osan välinen etäisyys määritetään tämän säännön liitteessä 3 olevassa 4 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.
- 6.3.2 Säleikön tai aukon muodostavien osien etu- ja sivupuolen liitoskohdan on oltava pyöristetty.
- 6.4 Tuulilasinyyhkimet
- 6.4.1 Tuulilasinyyhkimen on oltava asennettu niin, että pyyhinvarren pidin on sijoitettu suojakoteloon, jonka kaarevuussäde täyttää edellä 5.4 kohdan vaatimukset ja jonka päätypinta on vähintään 150 mm². Jos pitimen suojukset on pyöristetty, niiden ulkoneman on oltava vähintään 150 mm² mitattuna enintään 6,5 mm:n etäisyydeltä ulommaisimmasta pisteestä. Takalasin ja ajovalaisinten pyyhkimien on vastattava samoja vaatimuksia.
- 6.4.2 Pyyhkimen sulkiin tai tukiosiin ei sovelleta 5.4 kohtaa. Näissä osissa ei kuitenkaan saa olla teräviä särmiä tai esiinpistäviä tai leikkaavia osia.
- 6.5 Puskurit
- 6.5.1 Puskureiden päiden on oltava käännettyinä sisäänpäin ajoneuvon ulkopintaa kohden takertumisvaaran vähentämiseksi. Tämä vaatimus katsotaan täytetyksi, jos puskurin on joko upotettu tai yhdistetty korirakenteeseen tai puskurin pää on käännetty sisäänpäin niin, ettei halkaisijaltaan 100 mm:n pallo kosketa siihen ja että puskurin pään ja korirakenteen välinen etäisyys on enintään 20 mm.
- 6.5.2 Jos puskurilinja, joka vastaa auton pystytason ääriiviivaa, on kovalla pinnalla, kyseisen pinnan kaarevuussäteen on oltava vähintään 5 mm kaikissa kohdissa, jotka ovat ääriiviivalta 20 mm sisäänpäin, ja vähintään 2,5 mm kaikissa muissa tapauksissa. Tätä säännöstä sovelletaan siihen osaan alueesta, joka on ääriviivasta 20 mm sisäänpäin ja joka sijaitsee niiden kahden pystytason, jotka kukin muodostavat ajoneuvon pituussuuntaisen keskitason kanssa 15°:n kulman (ks. kuva 1), ja ääriviivan kosketuskohtien välissä ja niiden edessä (tai niiden takana, kun kyseessä on takapuskurin).
- 6.5.3 Edellä 6.5.2 kohdan vaatimusta ei sovelleta puskurirakenteisiin tai puskurin kiinnitettyihin osiin, erityisesti liitosten suojalistoihin ja ajovalojen pesinten suuttimiin, jotka työntyvät esiin vähemmän kuin 5 mm. Tällaisten osien ulospäin suuntautuvien särmiä on kuitenkin oltava pyöristettyjä, jolleivät kyseiset osat ulkone vähemmän kuin 1,5 mm.

- 6.6 Ovien kahvat, saranat ja painikkeet sekä tavaratilat ja konepellit; polttoainesäiliöiden täyttöaukkojen tulpat ja kannet
- 6.6.1 Ovien ja tavaratilojen kahvat saavat työntyä esiin enintään 40 mm ja muut kahvat enintään 30 mm.

Kuva 1

- 6.6.2 Avattaessa kiertyvien sivuovien kahvojen on täytettävä toinen seuraavista vaatimuksista:
- 6.6.2.1 Jos kahva kiertyy oven tason suuntaisesti, kahvan avoimen pään on osoitettava taaksepäin. Kahvan pään on käännyttävä takaisin oven tasoa kohden ja oltava ympäröity suojaavalla reunuksella tai mentävä ovesa olevaan syvennykseen.
- 6.6.2.2 Kahvojen, jotka kääntyvät muuhun suuntaan kuin oven tason suuntaisesti, on suljetussa asennossa oltava suojaavan reunuksen sisällä tai ovesa olevassa syvennyksessä. Kahvan avoimen pää on oltava suunnattuna taakse- tai alaspäin.

Kahvat, jotka eivät täytä tätä vaatimusta, voidaan kuitenkin hyväksyä, jos

- a) niissä on erillinen palautusmekanismi
- b) palautusmekanismin pettäessä niiden ulkonema on enintään 15 mm
- c) ne täyttävät avattuina 5.4. kohdan vaatimukset

ja

- d) niiden päätyypinta-ala on vähintään 150 mm² mitattuna enintään 6,5 mm:n etäisyydeltä eniten ulkonevasta pisteestä.

6.7 Pyörät, pyörien mutterit, pölykapselit ja vanteet

6.7.1 Edellä 5.4. kohdan vaatimuksia ei sovelleta.

6.7.2 Pyörissä, niiden muttereissa, pölykapselissa ja vanteissa ei saa olla esiin pistäviä tai teräviä ulkonemia, jotka ulottuvat pyörän vanteiden ulkotason ulkopuolelle. Siipimutterit eivät ole sallittuja.

6.7.3 Ajoneuvon kulkiessa suoraan, renkaita lukuun ottamatta mikään pyörien akselin kautta vaakatasossa kulkevan linjan yläpuolella sijaitseva pyörän osa ei saa vaakatasossa ulottua ulkopinnan tai -rakenteen ulkopuolelle. Jos ajoneuvon toiminnalliset vaatimukset niin vaativat, pyörän ja navan muttereita peittävät vanteet saavat kuitenkin vaakatasossa ulottua tämän ulkopinnan tai -rakenteen ulkopuolelle, jos niiden ulkonevan osan pinnan kaarevuussäde on vähintään 30 mm ja ulkonema ulottuu vaakatasossa ulkopinnan tai -rakenteen ulkopuolelle enintään 30 mm.

6.8 Metallilevyjen reunat

6.8.1 Metallilevyjen reunoja, kuten kourujen reunoja tai liukuovien kiskoja, ei sallita, elleivät ne ole sisäänpäin taivutettuja tai ellei niitä ole varustettu suojauksella, joka soveltuvin osin täyttää tämän säännön vaatimukset.

Suojaamattoman reunan katsotaan olevan taivutettu taaksepäin, jos taivutuskulma on noin 180° tai jos se on taivutettu korirakennetta kohden siten, ettei halkaisijaltaan 100 mm:n pallo kosketa siihen.

Edellä 5.4 kohdassa esitettyjä vaatimuksia ei sovelleta seuraaviin metallilevyjen reunoihin: konepellin takareuna ja takatavaratilan etureuna.

6.9 Helmapellit

6.9.1 Helmapelleissä saa olla poimuja, joiden kaarevuussäde on vähemmän kuin 2,5 mm, jos säde on vähintään kymmenesosa ulkonevan osan korkeudesta 'H' mitattuna liitteessä 3 olevassa 1 kohdassa määritellyn menetelmän mukaisesti.

6.10 Sivuilla olevat ajoviiman tai sadeveden ohjaimet

6.10.1 Sivuilla olevien ohjainten ulospäin suunnattavien reunojen kaarevuussäteen on oltava vähintään 1 mm.

- 6.11 Nostokorvakkeet ja pakoputket
 - 6.11.1 Nostokorvakkeet ja pakoputket eivät saa ulottua enempää kuin 10 mm suoraan niiden yläpuolella pystysuorasti olevan lattialinjan ääriviivojen ulkopuolelle. Poiketen tästä vaatimuksesta pakoputki saa ulottua yli 10 mm edellä määritellyn lattialinjan ulkopuolelle, jos se päättyy pyöristettyihin reunoihin, joiden kaarevuussäde on vähintään 2,5 mm.

- 6.12 Ilmanotto- ja poistoaukkojen kannet
 - 6.12.1 Ilmanotto- ja poistoaukkojen kansien on kaikissa käyttöasennoissaan täytettävä 5.2, 5.3 ja 5.4 kohdan vaatimukset.

- 6.13 Katto
 - 6.13.1 Kattoluukut tarkastetaan suljetussa asennossa.
 - 6.13.2 Avoautot tarkastetaan sekä katto nostetussa asennossa että katto lasketussa asennossa.
 - 6.13.2.1 Katon ollessa alaslaskettuna tarkastusta ei tehdä sen pinnan sisällä, joka muodostuu, kun katon oletetaan olevan nostettuna.
 - 6.13.2.2 Jos kattojärjestelmään kuuluu vakiovarusteena suojakansi katon ollessa taitettuna, tarkastus suoritetaan kansi paikalleen kiinnitettynä.

- 6.14 Ikkunat
 - 6.14.1 Ajoneuvon ulkopinnan ulkopuolelle ulottuvien ikkunoiden on oltava kaikissa käyttöasennoissaan seuraavien määräysten mukaisia:
 - 6.14.1.1 eteenpäin suuntautuvia, esiinpistäviä reunoja ei sallita
 - 6.14.1.2 mikään ikkunan osa ei saa ulottua ajoneuvon äärimmäisen ulkoreunan ulkopuolelle.

- 6.15 Rekisterikilven kiinnikkeet
 - 6.15.1 Ajoneuvon valmistajan rekisterikilville tarkoittamien kiinnikkeiden on täytettävä tämän liitteen 5.4 kohdan vaatimukset, jos halkaisijaltaan 100 mm:n pallo voi koskettaa kyseisiä kiinnikkeitä, kun rekisterikilpi on kiinnitetty ajoneuvon valmistajan suositusten mukaisesti paikalleen.

- 6.16 Tavara- ja suksitelineet
 - 6.16.1 Tavara- ja suksitelineiden on oltava kiinnitettyjä ajoneuvoon siten, että ne saadaan lukittua liikukumattomiksi vähintään yhteen suuntaan nähden ja niitä voidaan kuormittaa vaaka-, pitkittäis- ja poikittaisvoimalla, joka on vähintään yhtä suuri kuin valmistajan antama, telineen kestävä, pysytasossa kohdistettu voima. Testiä varten tavara- tai suksiteline kiinnitetään ajoneuvoon valmistajan ohjeiden mukaisesti ja telinettä on testattaessa kuormitettava useammasta kuin yhdestä pisteestä.
 - 6.16.2 Pinnoissa, joita halkaisijaltaan 165 mm:n pallo voi koskettaa, kun teline on kiinnitetty, ei saa olla kaarevuussäteeltään alle 2,5 mm:n osia, ellei 6.3 kohdan määräyksiä voida soveltaa.

- 6.16.3 Kiinnitysosat, kuten ilman työkaluja kiristettävät ja avattavat mutterit, saavat ulottua enintään 40 mm 6.16.2 kohdassa tarkoitettujen pintojen ulkopuolelle, kun ulkonevuus määritetään liitteessä 3 olevassa 2 kohdassa määritellyllä menetelmällä; tapauksissa, joihin on sovellettava määrittämissä liitteessä olevassa 2.2 kohdassa vahvistettua menetelmää, käytetään halkaisijaltaan 165 mm:n palloa.
- 6.17 Antennit
- 6.17.1 Radion vastaanotin- ja lähetyksiantennit on kiinnitettävä ajoneuvoon siten, että jos niiden vapaa pää on alle 2 m:n korkeudella tien pinnasta jossakin antennin valmistajan osoittamista käyttöasennuksista, sen on sijaittava 2.7 kohdassa määritellyn ajoneuvon äärimmäisestä ulkoreunasta 10 cm:n etäisyydellä olevien pystytasojen sisäpuolella.
- 6.17.2 Antennien on oltava ajoneuvoon kiinnitettyjä ja tarvittaessa liikkuvuuden osalta rajoitettuja niin, ettei mikään antennin osa ulotu kohdassa 2.7 määritellyn ajoneuvon äärimmäisen ulkoreunan ulkopuolelle.
- 6.17.3 Antennin tangon kaarevuussäteet saavat olla pienempiä kuin 2,5 mm. Antennien vapaissa päissä on kuitenkin oltava kiinteä kappale, jonka kaarevuussäde on vähintään 2,5 mm.
- 6.17.4 Antennien kiinnikkeiden ulkonevuus saa liitteessä 3 olevan 2 kohdan menettelyn mukaisesti mitattuna olla enintään 40 mm.
- 6.17.4.1 Jos joustavaa vartta tai osaa ei ole eikä tämän vuoksi voida päätellä, mikä osa on antennin kiinnikettä, tämän vaatimuksen katsotaan täyttyvän, jos on vaaka-suunnassa eteen- ja taaksepäin kohdistettu enintään 50 daN:n suuruinen voima tasapaisella, halkaisijaltaan enintään 50 mm:n suuruisella puristusmännällä antennin ulkonevimpaan kohtaan ja tämän jälkeen
- a) antenni taipuu kohti kiinnityspintaa ja ulkonee enintään 40 mm tai
- b) antenni katkeaa eikä jäljelle jääneessä antennin osassa havaita teräviä tai vaarallisia osia, joita halkaisijaltaan 100 mm:n pallo voi koskettaa, ja jäljelle jäänyt antennin osa ulkonee enintään 40 mm.
- 6.17.4.2 Edellä olevia 6.17.4 ja 6.17.4.1 kohtaa ei sovelleta antenneihin, jotka sijaitsevat kuljettajan R-pisteen läpi kulkevan pystysuoran poikkitasan takana, sillä edellytyksellä, että antennin enimmäisulkonema koteloiheen on enintään 70 mm liitteessä 3 olevan 2 kohdan mukaisella menetelmällä mitattuna.
- Jos antenni sijaitsee mainitun pystysuoran poikkitasan takana, mutta sen ulkonema on suurempi kuin 70 mm, 6.17.4.1 kohtaa sovelletaan siten, että ulkoneman raja-arvona on 70 mm eikä 40 mm.
- 6.18 Asennusohjeet
- 6.18.1 Erillisenä teknisenä yksikkönä hyväksytyä tavaratelinettä, suksitelinettä ja radion vastaanotin- tai lähetyksiantennia ei saa saattaa markkinoille, myydä tai ostaa ilman niiden mukana seuraavia asennusohjeita. Asennusohjeissa on oltava riittävät tiedot hyväksytyjen osien asentamiseksi ajoneuvoon 5 ja 6 kohdan asiaa koskevien määräysten mukaisesti. Erityisesti teleskooppiantennien käyttöasennot on ilmoitettava selvästi.

7. AJONEUVOTYYPIN MUUTOKSET JA HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN
- 7.1 Ajoneuvotyyppiin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava hallinnolliselle yksikölle, joka on hyväksynyt kyseisen ajoneuvotyypin. Tämä yksikkö voi
- 7.1.1 joko arvioida, että tehdyillä muutoksilla ei todennäköisesti ole merkittävää kielteistä vaikutusta,
- 7.1.2 tai vaatia uuden testausselosteen testit suorittavalta tutkimuslaitokselta.
- 7.2 Hyväksynnän vahvistus, jossa kuvataan muutokset, tai sen epääminen annetaan tiedoksi edellä olevan 4.3 kohdan mukaisella menettelyllä tätä sääntöä soveltaville sopimuksen osapuolille.
- 7.3 Hyväksynnän laajentamisen myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen on annettava laajentamiselle sarjanumero ja ilmoitettava siitä muille vuoden 1958 sopimuksen osapuolille, jotka soveltavat tätä sääntöä, tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella lomakkeella.
8. TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUS
- 8.1 Tämän säännön mukaisesti hyväksyttävä ajoneuvo (erillinen tekninen yksikkö) on valmistettava siten, että se vastaa hyväksytyä tyyppiä ja täyttää edellä olevien 5 ja 6 kohdan vaatimukset.
- 8.2 Valmistusta on valvottava asianmukaisesti, jotta 8.1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttyminen voidaan varmistaa.
- 8.3 Hyväksyntätodistuksen haltijan on
- 8.3.1 varmistettava, että tuotteiden laaduntarkastukseen sovellettavat menettelyt ovat riittäviä,
- 8.3.2 voitava käyttää tarkastuslaitteita, joita tarvitaan kunkin hyväksytyyn tyyppiin vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseen,
- 8.3.3 varmistettava, että testitulosten tiedot talletetaan ja että asiaan liittyvät asiakirjat ovat saatavilla viranomaisten edellyttämän ajan,
- 8.3.4 analysoitava kunkin testityypin tulokset tarkastaakseen ja varmistaakseen tuotteen ominaisuuksien pysyvyyden kuitenkin niin, että teollisessa tuotannossa esiintyvät vaihtelut sallitaan,
- 8.3.5 varmistettava, että kullekin tuotetyypille suoritetaan vähintään tämän säännön liitteessä 3 määrätty testit,
- 8.3.6 varmistettava, että jokainen vaatimusten vastainen näyte tai osa testataan uudelleen tai siitä otetaan uusi näyte. Kyseisen tuotannon palauttamiseksi vaatimusten mukaiseksi on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet.
- 8.4 Tyyppihyväksynnän myöntänyt toimivaltainen viranomainen saa milloin tahansa tarkastaa kussakin tuotantoyksikössä sovellettavat vaatimustenmukaisuuden valvontamenetelmät.

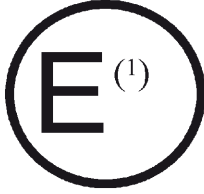
- 8.4.1 Kussakin tarkastuksessa testiä ja tuotannon valvontaa koskevat asiakirjat on esitettävä vierailevalle tarkastajalle.
- 8.4.2 Tarkastaja voi ottaa satunnaisnäytteitä testattavaksi valmistajan laboratoriossa. Näytteiden vähimmäismäärä voidaan vahvistaa valmistajan omien tarkastusten tulosten perusteella.
- 8.4.3 Jos näyttää siltä, että laatu ei ole tyydyttävä tai että edellä 8.4.2 kohdan soveltamiseksi suoritettujen testien oikeellisuus on tarpeellista tarkastaa, tarkastajan on valittava näytteet, jotka lähetetään tyyppihyväksyntätestit suorittaneelle tutkimuslaitokselle.
- 8.4.4 Toimivaltainen viranomainen voi suorittaa kaikki tässä säännössä määrätyt testit.
- 8.4.5 Toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamat tarkastukset on tavallisesti suoritettava kerran kahdessa vuodessa. Jos jostakin käynnistä saadaan kielteisiä tuloksia, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kaikki tarpeelliset toimenpiteet toteutetaan tuotannon palauttamiseksi vaatimusten mukaiseksi mahdollisimman pian.
9. SEURAAMUKSET VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA POIKKEAVASTA TUOTANNOSTA
- 9.1 Ajoneuvotyyppille tämän säännön perusteella myönnetty hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos edellä olevan 8.1 kohdan vaatimukset eivät täyty.
- 9.2 Jos tätä sääntöä soveltava sopimuksen sopimuspuoli peruuttaa aiemmin myöntämänsä hyväksynnän, sen on ilmoitettava tästä välittömästi muille tätä sääntöä soveltaville sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.
10. TUOTANNON LOPETTAMINEN
- Jos hyväksynnän haltija lopettaa kokonaan tämän säännön perusteella hyväksytyt tyyppien valmistamisen, sen on ilmoitettava tästä hyväksynnän myöntäneelle viranomaiselle. Ilmoituksen saatuaan viranomaisen on ilmoitettava asiasta muille tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.
11. HYVÄKSYNTÄTESTIT SUORITTAVIEN TEKNISTEN TUTKIMUSLAITOSTEN SEKÄ HALLINNOLLISTEN YKSIKÖIDEN NIMET JA OSOITTEET
- Tätä sääntöä soveltavien sopimuksen sopimuspuolien on ilmoitettava Yhdistyneiden kansakuntien sihteeristölle hyväksyntätestit suorittavien teknisten tutkimuslaitosten sekä niiden hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet, jotka myöntävät hyväksynnät ja joille on toimitettava lomakkeet todistukseksi muissa maissa myönnetystä hyväksynnästä taikka hyväksynnän epäämisestä tai peruuttamisesta.
12. SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET
- 12.1 Muutossarjan 02 virallisesta voimaantulosta alkaen tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa evätä tähän sääntöön, sellaisena kuin se on muutettuna muutossarjalla 02, perustuvaa E-hyväksyntää.
- 12.2 Kun muutossarjan 02 voimaantulopäivästä on kulunut 24 kuukautta, tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet saavat myöntää E-hyväksynnän ainoastaan, jos hyväksyttävä ajoneuvotyyppi täyttää tämän säännön, sellaisena kuin se on muutettuna muutossarjalla 02, vaatimukset.

- 12.3 Tämän säännön perusteella myönnettyjen hyväksyntien voimassaolo lakkaa tämän säännön muutossarjan 02 voimaantulopäivää seuraavien 36 kuukauden kuluttua, ellei kyseessä ole ajoneuvotyyppi, joka täyttää tämän säännön, sellaisina kuin se on muutettuna muutossarjalla 02, vaatimukset.
- 12.4 Tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa muutossarjan 03 virallisen voimaantulopäivän jälkeen kieltäytyä antamasta hyväksyntää tämän säännön perusteella sellaisena kuin se on muutettuna muutossarjalla 03.
- 12.5 Kun muutossarjan 03 voimaantulopäivästä on kulunut 24 kuukautta, tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet voivat antaa hyväksynnän vain, jos hyväksyttäväksi esitetty ajoneuvotyyppi täyttää tämän säännön, sellaisena kuin se on muutettuna muutossarjalla 03, vaatimukset.
- 12.6 Siihen saakka, kun tämän säännön muutossarjan 03 voimaantulosta on kulunut 48 kuukautta, tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa evätä kansallista tyyppihyväksyntää ajoneuvotyypiltä, joka on hyväksytty tämän säännön edellisen muutossarjan perusteella.
- 12.7 Kun tämän säännön muutossarjan 03 voimaantulosta on kulunut 48 kuukautta, tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet voivat evätä kansallisen ensirekisteröinnin (käyttöäönä) ajoneuvolta, joka ei täytä tämän säännön muutossarjan 03 vaatimuksia.
-

LIITE 1

ILMOITUS

(enimmäiskoko: A4 (210 × 297 mm))

Antanut: Viranomaisen nimi:

.....

.....

.....

Asia: ajoneuvotyyppin ⁽²⁾: HYVÄKSYNNÄN MYÖNTÄMINEN
 HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN
 HYVÄKSYNNÄN EPÄÄMINEN
 HYVÄKSYNNÄN PERUUTTAMINEN
 TUOTANNON LOPETTAMINEN

sen ulkonevien osalta säännön nro 26 mukaisesti.

Hyväksyntänumero Laajennuksen numero

1. Moottoriajoneuvon kaupp nimi tai tavaramerkki:
2. Ajoneuvotyyppi:
3. Valmistajan nimi ja osoite:
4. Valmistajan mahdollisen edustajan nimi ja osoite:
5. Päivä, jona ajoneuvo on toimitettu hyväksyttäväksi:
6. Hyväksyntätestauksesta vastaava tekninen tutkimuslaitos:
7. Kyseisen laitoksen antaman testauselösteen päiväys:
8. Kyseisen laitoksen antaman testauselösteen numero:
9. Hyväksyntä myönnetty/evätty/peruutettu / hyväksyntää laajennettu ⁽²⁾
10. Hyväksynnän laajentamisen syyt (tarvittaessa):
11. Hyväksyntämerkin sijainti ajoneuvossa:
12. Paikka:
13. Päiväys:
14. Allekirjoitus:
15. Tämän ilmoituksen liitteenä on luettelo hyväksynnän myöntäneen hallinnollisen yksikön haltuun annetuista asiakirjoista, jotka ovat pyynnöstä saatavissa.

⁽¹⁾ Hyväksynnän myöntäneen/laajentaneen/evänneen/peruuttaneen maan tunnusnumero (ks. säännössä olevat hyväksyntää koskevat määräykset).

⁽²⁾ Tarpeeton yliviivataan.

LIITE 2

HYVÄKSYNTÄMERKKIEN ASETTELU

MALLI A

(ks. tämän säännön 4.1.4 ja 4.2.4 kohta)

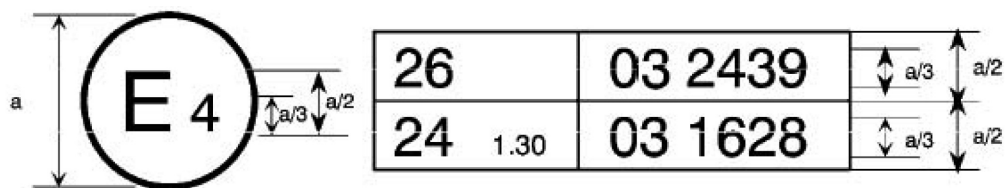

a = vähintään 8 mm

Edellä olevasta ajoneuvon kiinnitetystä hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen ajoneuvotyyppi on hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön N:o 26 nojalla hyväksyntänumerolla 032439. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä merkkiä osoittavat, että hyväksynnän myöntämishetkellä sääntö N:o 26 sisälsi muutossarjan 03 muutokset.

MALLI B

(ks. tämän säännön 4.1.5 kohta)

a = vähintään 8 mm

Edellä olevasta ajoneuvon kiinnitetystä hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen ajoneuvotyyppi on hyväksytty Alankomaissa (E4) sääntöjen N:o 26 ja 24 nojalla⁽¹⁾. Hyväksyntänumeroiden kaksi ensimmäistä merkkiä osoittavat, että hyväksyntien myöntämispäivinä sääntö N:o 26 sisälsi muutossarjan 03 muutokset ja sääntö N:o 24 sisälsi muutossarjan 03 muutokset.

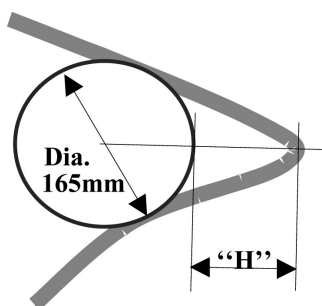
⁽¹⁾ Toinen säännön numero annetaan ainoastaan esimerkkinä. Korjattu absorptiokerroin on 1,30 m-1.

LIITE 3

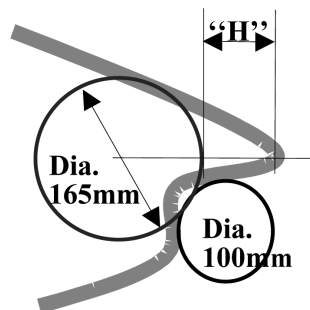
Menetelmät ulkonevien osien ja aukkojen mittojen määrittämiseksi

1. MENETELMÄ ETU- JA TAKAHELMAPELTIEN TAITTEIDEN ULKONEVIEN OSIEN KORKEUDEN MÄÄRITTÄMISEKSI
 - 1.1 Ulkonevan osan korkeus H määritetään graafisesti tarkastettavan kohdan ulkopinnan ääri viivoja sisäpuolelta sivuavan halkaisijaltaan 165 mm:n ympyrän kehän avulla.
 - 1.2 H on halkaisijaltaan 165 mm:n ympyrän keskipisteen kautta kulkevaa linjaa pitkin mitattavan, ympyrän kehän ja ulkonevan osan ulkopinnan välisen etäisyyden suurin arvo (ks. kuva 1).
 - 1.3 Jos osa on sellainen, ettei halkaisijaltaan 100 mm:n ympyrä kosketa ulkopuolelta mitattavan kohdan ulkopinnan ääri viivoja, tämän alueen pinnan ääri viivojen oletetaan noudattavan halkaisijaltaan 100 mm:n ympyrän kehää sen ja ääri viivojen sivuamispisteiden välissä (ks. kuva 2).
 - 1.4 Valmistajan on toimitettava ulkonevien osien korkeuden mittausta varten piirrokset, joissa esitetään tarvittavat läpileikkaukset ulkonevista osista.

Kuva 1

Kuva 2

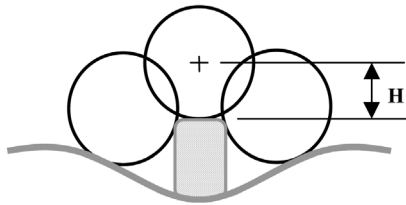

2. MENETELMÄ ULKOPINTAAN ASENNETUN OSAN ULKONEMAN MITTOJEN MÄÄRITTÄMISEKSI
 - 2.1 Kuperaan pintaan asennetun osan ulkonema voidaan määrittää joko suoraan tai tämän ajoneuvoon kiinnitetyn osan tarvittavan kohdan piirustuksen avulla.
 - 2.2 Jos muuhun kuin kuperaan pintaan asennetun osan ulkonemaa ei voida määrittää yhdellä mittauksella, se määritetään mittaamalla halkaisijaltaan 100 mm:n pallon keskipisteen etäisyyden suurin ero helmappelin nimellislinjasta, pallon pyörähdettyä yhden kierroksen niin, että se on jatkuvassa kosketuksessa osaan. Kuvassa 3 on esimerkki tämän menettelyn käyttämisestä.
3. MENETELMÄ AJOVALOJEN HÄIKÄISYSUOJIEEN JA SUOJAKEHYSTEN ULKONEMAN MÄÄRITTÄMISEKSI
 - 3.1 Ajovalaisimien ulkonema ulkopinnasta on mitattava vaakasuorassa läpimitaltaan 100 mm:n pallon kosketuspisteestä, kuten kuvassa 4 esitetään.

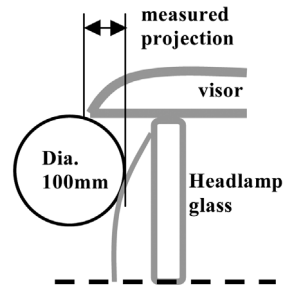
4. MENETELMÄ AUKON MITTOJEN TAI SÄLEIKÖN OSIEN VÄLISEN ETÄISYYDEN MÄÄRITTÄMISEKSI

- 4.1 Säleikön osien välisen aukon mitat määritetään mittaamalla kahden, pallon kosketuspisteiden kautta kulkevan, tason välinen etäisyys kohtisuoraan näitä kosketuspisteitä yhdistävään linjaan nähden. Tämän menettelyn käytöstä esitetään esimerkkejä kuvissa 5 ja 6.

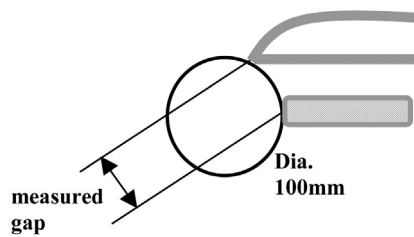
Kuva 3

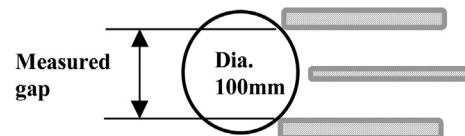
Kuva 4

Kuva 5

Kuva 6

Selitykset:

Dia. = halkaisija

measured projection = mitattu ulkonema

visor = häikäisysooja

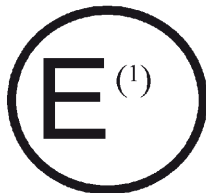
Headlamp glass = ajovalaisimen lasi

measured gap = mitattu aukko

LIITE 4

ILMOITUS

(enimmäiskoko: A4 (210 × 297 mm))

Antanut: Viranomaisen nimi:

.....

.....

.....

Asia ⁽²⁾: HYVÄKSYNNÄN MYÖNTÄMINEN
 HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN
 HYVÄKSYNNÄN EPÄÄMINEN
 HYVÄKSYNNÄN PERUUTTAMINEN
 TUOTANNON LOPETTAMINEN

erilliseksi tekniseksi yksiköksi katsottavan matkatavaratelineen, suksitelineen tai radion vastaanotin- taikka lähetysantennin tyypin osalta ⁽²⁾

Hyväksyntänumero Laajennuksen numero

1. Kauppanimi tai tavaramerkki:
2. Tyyppi:
3. Valmistajan nimi ja osoite:
4. Tarvittaessa valmistajan edustajan nimi ja osoite:
5. Erillisen teknisen yksikön ominaisuudet:
6. Mahdolliset käyttörajoitukset ja asennusohjeet:
7. Päivä, jona hyväksymistä varten tarvittava erillisen teknisen yksikön näytekappale on toimitettu:
8. Hyväksyntätestauksen tekevä tekninen tutkimuslaitos:
9. Kyseisen laitoksen antaman testauselösteen päiväys:
10. Kyseisen laitoksen antaman testauselösteen numero:
11. Erillisiksi teknisiksi yksiköiksi katsotun tavaratelineen, suksitelineen tai radion vastaanotin- taikka lähetysantennin ⁽²⁾ hyväksyntä(ä) on myönnetty/evätty/laajennettu/peruutettu ⁽²⁾
12. Paikka:
13. Päiväys:
14. Allekirjoitus:
15. Tämän ilmoituksen liitteenä on luettelo hyväksynnän myöntäneen hallinnollisen yksikön haltuun annetuista asiakirjoista, jotka ovat pyynnöstä saatavissa.

⁽¹⁾ Hyväksynnän myöntäneen/laajentaneen/evänneen/peruuttaneen maan tunnusnumero (ks. säännössä olevat hyväksyntää koskevat määräykset).

⁽²⁾ Tarpeeton yliviivataan.

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI